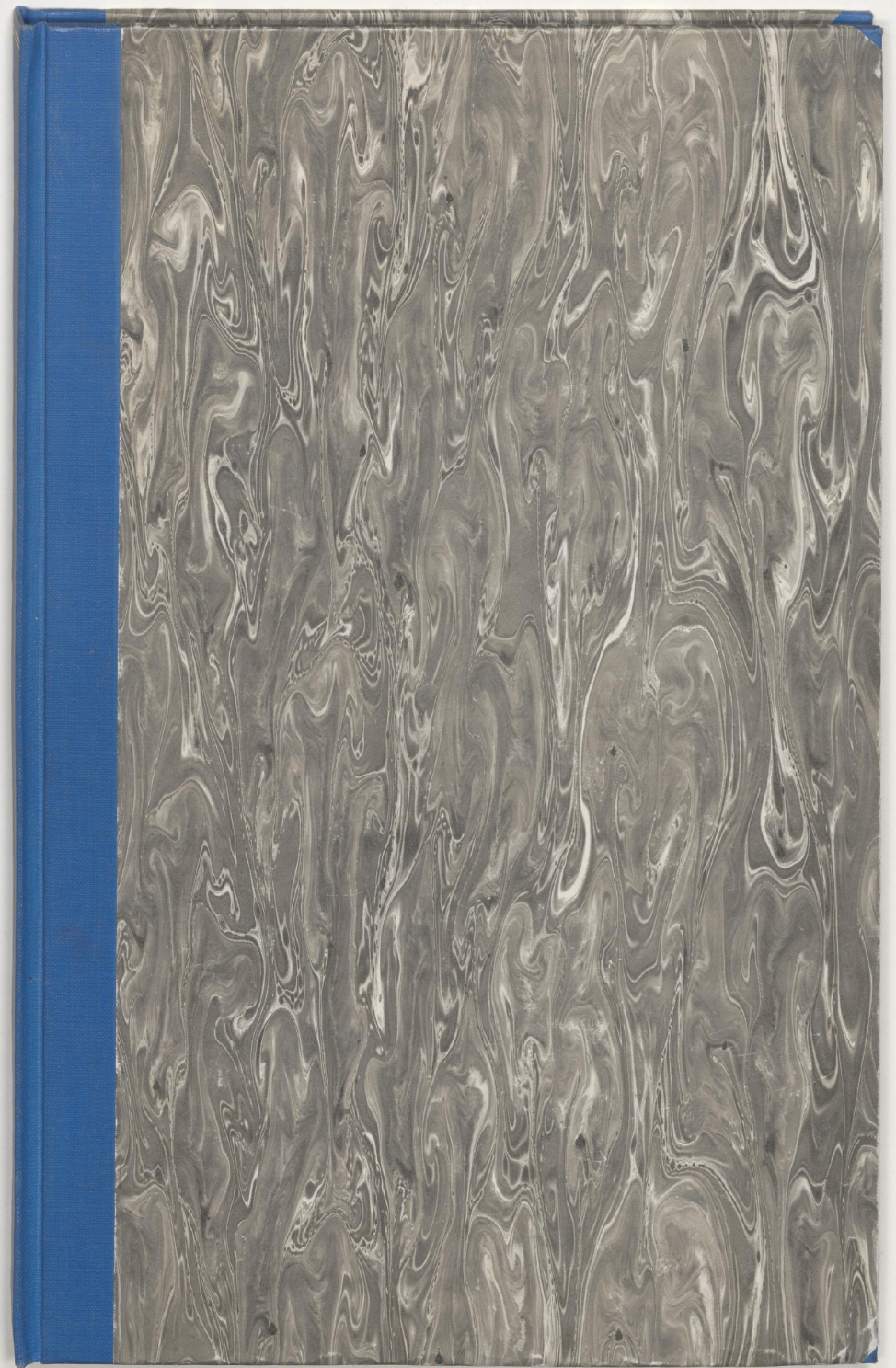
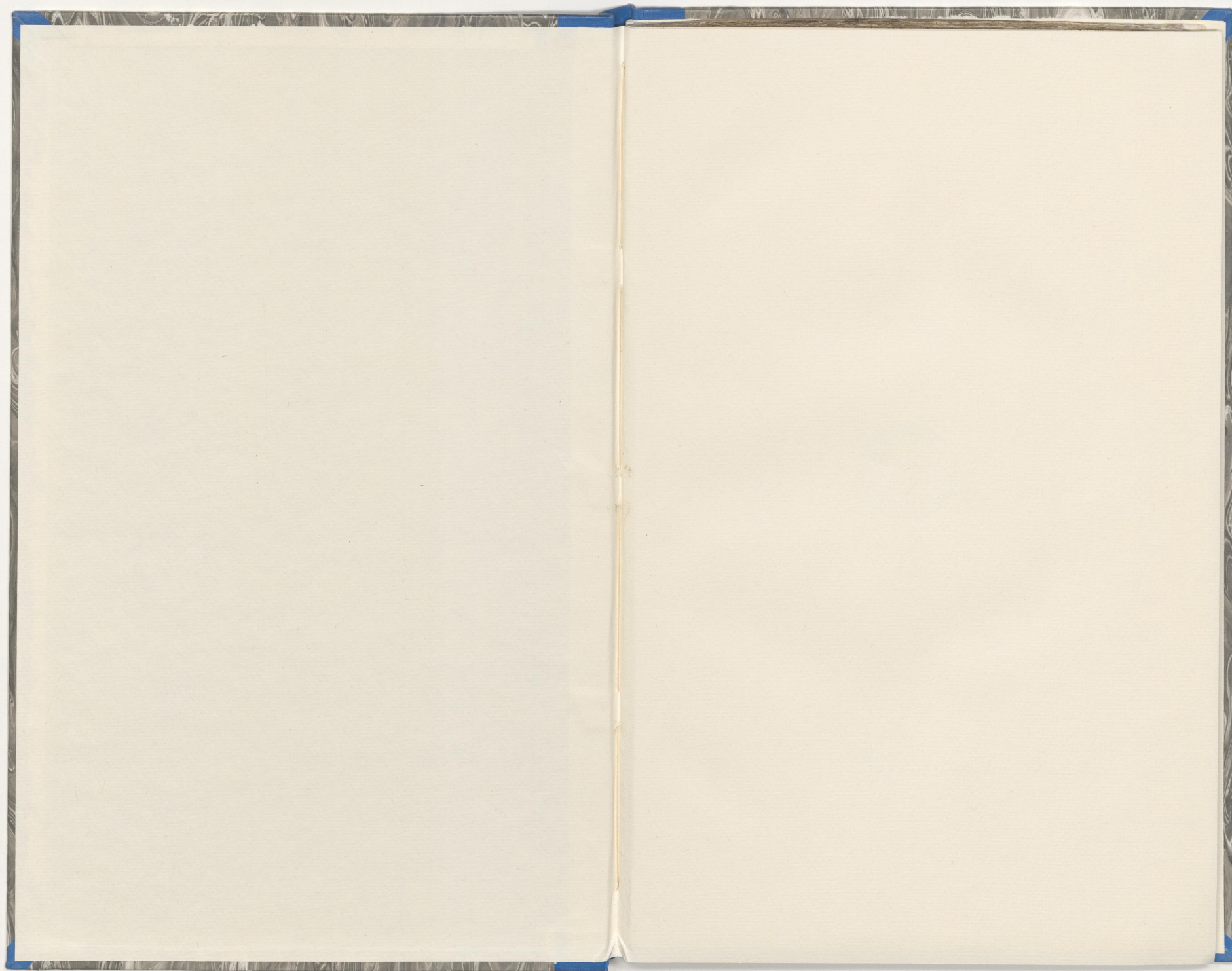

Visbok från Åland.

105 pp.

upphätslagiscent
av W. v. 2/16
1/1

SÅSER:

1. Jag vet en så, jag vet den jag vet den jag vet	1- 1
2. De jag vet den jag vet i minnet mig	2- 2
3. Jag vet den jag vet	3- 3
4. Jag vet den jag vet jag vet jag vet på dig	4- 4
5. Jag vet den jag vet	5- 5
6. Jag vet på de jag vet jag vet jag vet jag vet	6- 6
7. Jag vet jag vet	7- 7
8. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	8- 8
9. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	9- 9
10. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	10- 10
11. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	11- 11
12. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	12- 12
13. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	13- 13
14. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	14- 14
15. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	15- 15
16. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	16- 16
17. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	17- 17
18. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	18- 18
19. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	19- 19
20. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	20- 20
21. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	21- 21
22. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	22- 22
23. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	23- 23
24. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	24- 24
25. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	25- 25
26. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	26- 26
27. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	27- 27
28. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	28- 28
29. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	29- 29
30. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	30- 30
31. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	31- 31
32. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	32- 32
33. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	33- 33
34. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	34- 34
35. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	35- 35
36. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	36- 36
37. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	37- 37
38. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	38- 38
39. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	39- 39
40. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	40- 40
41. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	41- 41
42. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	42- 42
43. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	43- 43
44. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	44- 44
45. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	45- 45
46. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	46- 46
47. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	47- 47
48. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	48- 48
49. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	49- 49
50. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	50- 50
51. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	51- 51
52. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	52- 52
53. Jag vet jag vet jag vet jag vet jag vet	53- 53

SLS 14

Kökar

J. Thurman 1842

Kökar, Österskär (1842)

Visor:

1. I tysthet må jag klaga den sorgen som jag bär	s.1- 3
2. De jingo två flickor i rosende lund	3- 4
3. Härr Lager han tante	5- 7
4. Jag ensam går och vandrar och tänker upp på dig	8
5. Dett blåser hord	8- 9
6. När jag på de höga fiäll mellan vindarna stormar	9
7. Aarom ilaren tuar	10- 19
8. Uppå fältets gröna parker	11
9. Jungfrun satt y kammaren	12- 13
10. Kom lustig sjömans gossar som äger ett fritt mod	13- 14
11. Gossens och flickans talan	14- 15
12. Knuta bröder	16
13. Jag sag ett ljus i Österland	17
14. En var som vill veta hvar kärleken är	17- 23
15. Ack ljuflig tid när trån på marken löva	23- 25
16. Huru kan jag vara nöjder huru kan jag vara glad	25- 26
17. Är du födder mig till plåga	26- 27
18. Mikaelidagen som faller yn i år	27
19. Jag gick mig uti lunden	28- 31
20. Statt stilla du yngling och se dig rätt före	31- 32
21. En visa ur skriften utdragen. En visa vill jag sjunga	33- 34
22. Ett sorgfult jerta en gämrade röst	34- 35
23. Ack hemmel när jag tänker på vad som mitt öde är	35- 36
24. Förkysande flickor jag saknar	36- 37
25. En sjömans visa. Frödala soken och var kända by(?)	38- 40
26. Tyst och ensamhet var skall jag nöje finna(ofullst.)	40- 41
27. Litett upp i landet (ofullst.)	42
28. När skall jag knyta detta band (ofullst.)	43
29. Ack du min vän och ädla ros (ofullst.)	44- 45a
30. Det växer upp en blomma uti den gröna lunden	45a-45b
31. Ensam y skuggrika dalen	45b-46
32. Av hjärtat jag dig älskar	46- 47
33. Men ingen kan tänka och ingen kan tro	48- 50
34. Hör på du gode svänks man	50- 51
35. Entysker visa (?)	51
36. Gosse var flink och skynda dig till	52
37. De gingo två flickor planterade käl	53
38. Där bodde en härre vid hamborgebro	54
39. En sjömansvisa. En visa vill jag sjunga alt om en sjöman	55- 56
40. En visa jag nu sjunga vill fast tiden görs mig lång	56- 57
41. Jag gick mig ut till att söka mig en vän	57- 58
42. Det var en lördagsafton jag skulle sta och fri	58- 59
43. Vore du ett ax(?) och en fågel jag	59
44. För tamig tusan bänkar och bord	59
45. Unga muntra sköna flickor	60
46. Ack ljufliga nöje när som jag tänker på	60- 61
47. God afton min sköna jag finner behag	61- 62
48. Ack sjömansgossar hur påska som de är	63- 64
49. Unger svan och jungfrun de möttes	64- 66
50. Kallare-wisan. Se mitt knallare	66- 67
51. Men hören I sjömannen I som plöjen böljan	67- 68
52. När jag endast på dig tänker	68- 69
53. Staffansvisan. Godafton förlåt	69- 70

forts. på innehållsförteckning till samling 14.

Saga : Stor Hjärta; sagan om den tappre skräddaren s. 71- 77
som blev en mäktig konung.

Visor:

54. Ack du min vän och sköna flicka 77-78

Namnteckningar, brev

55. Den tiden hvars lyckliga minne	84
56. Dett var Härr Riddar Ake	84- 85
57. Lofvat vare Allsmäktige Gud	86- 89
58. Med sorgen ton jag sjunga vill	89- 92

Saga, personliga anteckningar, register över visboken 93-103

12 Till mina Söffron kära och så min liflla vän
Så kann jag till elam m Säg och äre hjälp elam än
nu statar jag men vesa och öfver lämna allt jag
far i längre ströfa lart jännan ur min hand

En Wisa Sjunges under sin egen behagliga mejl

124

11 I Tyfshut må jag klaga den sorjen som jag
lär jag när här att mitt hjerta elterbarn till jag
är som ett lamb datt en samett är blam förne
lifel uppranett jag tänkte att i värden el
i Saffule ga, man nehar jag fatt ieta ut Lyf
spular Sa och gläpjen den kaffer för fornett

12 Ett far eland utfar datt må jag klaga
Som gntett kann sig sjelfan för farva man
ute och en bland sa mang riller sig, och jag
sig beständigt utefara; för Wemmelans Wärra
klaga vill min när Kan gejer mig trost ut ly
och i eler, fast jag uti var den skall vara,

13 Satt jag inett kaffer ne mig redeligt fört,
dett kan mitt eget som set lutyga fast man
af onda mannar eler fast annor handa hört
Som gntett lart den egen tanga styra för
happas jag att Wärra som kanner iari för
han elam aler mator ne sorjen iari för
för anntra iari gntett

14 Kallt föll allredig i mitt sin till att säga
mig skallt tyhöj hög för den för man för dem
men säga dig vän lig jag i kallt för datt
fast mången datt gilla berömmen till. säger mig
tidne datt står i gittett feld dem androm. baktala
för en gang seju del när andra om honom för
dem mias e

15 Hf hjer tadt vill jag bjuda denna ort en värd
mig tyfter här äri länque här datt vara jag är
i fjellt fälte datt blifva enträit där för jag m
noge vill hem fara datt hemmen den dagen jag en
shar. seje de jag sa datt samn andra engang skall
blifva för fast tiden mig lang synes vara

16 Sa räst som härrin lifer jag det kan sefer en
sa datt skall jag min ära berömma jag det datt datt
jag biter på min faders ort en vän. Gf Gf jag hjer
tykligt till baka för den jag i tyft het vill sefer
kann men nöd jag hjer att den vännshap kann är
änn deld seint andra mig vilte för saka e

17 Baktala för mista datt hället står för vis med
den som kann med lungen mäst för mera kann väkna
i för däre en mer kann hället vis skall gugen eng
bjader genom att för mena men den som skall fast hjer
för andra lungen hand olyklig kan lites af en
datt seynegs man datt fagelen i baren alena

18 Men den som har allmakt uti sin hand handann
seger blafare bida fast datt en led hämmat allt ge

som hämmat kan sasar depa seftone lita för där af j
dig vänder och lyft an riker bort baktala des hög
mer mindre som för har värt skallt när andra för des
erfat för geida

19 Väll kann datt i n hämta för den som satiger är men be
het en främling är blifva äg är datt gott enlata jag i
sälshap mer den som är uppa sällst het begifven Menly
den som fanett har en full trogen vän med den man kann
fritt kann dala och för datt i ingen hos den är allfatti
skhet begifven

20 Bort kasta vill jag naall äng stan af mitt sin ty Gaf
för mig fjell drager serjen kan kjelur mig hjer en
datt glädje igen och natten ge kan enged morgen när jag
jag datt betänker se sefer jag för nögd datt är datt
skall vara och blifva min fröjd i värtelens fästing
härje e

En kärleksvisa

21 Sviginge Lita flöter i rösendelund all plaka datt
och datt lomer den ena kan var utaf hjer datt sa gfa
andra kan var daför den och bedröfad

22 Men vika för sade till den sälliga Sa hjer för är datt
serjen och bedröfad serjen dufader hället för för mer
hället hjer duför datt den ära

23 Sa gultett serjer fader i hället serjer mer Men Gud kan be
vara mer ära Men mera för för jag den sagra unger
kan som i lagge hället saktara

24 Dittett serjer jag den sagra unger från som i datt
hället för vara datt kan han mig som

och låter den som fattig är bort fara 229 9 9

Unger från hann steg da litet där ifrån hann hörde god
delskorna talle men Herren Gud fader i höga hemmet
han säge mig bröllet jag skall taga ,

Unger från han steg da litet längre fram hann väkte at
den fattiga hannen Han har så när hand min ända
min tre och där till mitt uppriktiga hjerta ,

338
Nu unger från da unger från hvad icke du nu som väkte
at den fattiga hannen och i gittelt tagen mig som rik
dennar har och låter den som fattig är bort fara ,

Ja rike den datt är ett lån ut af Gud men fattig den datt
är en belöning Han rikar han är hann fattig bli
den fattig han väkt och så blifva rikar ,

Ugla ett vären upp i högstaste Luff och gräset på
marken datt fader när jag så glad Som förr har
hafvet förg och nu är da faderförr och bedröfvad

En liten fågel han flyger så högt och vädratt datt hösten
hans ringar högt ugla högt högt datt hösten
dattar han sig där öfver ringar

Nu stutar jag att hynge och binder dig adli Hof
tack för från ända till den som du har haft
hos mig och jag har haft hos dig hos tack för
ända till nöje , Unga

9 9 9 9 9 W 1 En Wisa om Herr Lager
Herr Lager hann tänkte på kungens går i päntan och
där till ett år i vären vält me liana broget Ja den ja
i vanda ett hästa mitt vädaste guld jag följde så den
W 2 U 2

Hann tänkte där i gittelt samtykt för lön i vären vält me
Ly kungens väster har honom just från Dabli
närat Ja den ja vanda 89

W 3
När som du ett året du sista dag sig i vären vält me
Nu mände Herr Lager bli kungens mag det
var roligt så den ja vanda 80

W 4
Lidde den bruden at kyrkan den fram i vären vält me
ja häre gopade bad stora och små Lyck me om nu
Ja den ja vanda 81

W 5
Och bruden hon gar sig i kyrkan den fram i vären vält me
När jag ringar beromde väde stora och små bade jag
och man Dabli min Ja den ja vanda 82

W 6
Bruden hon i jagringen för vält ter mitt stor i vären vält me
Med veda guld kläder och ut slaget har i vären
Ja bätt af dig ja den ja vanda 83

W 7
Lidde i dagar lidde i trä i vären vält me
Men i gittelt väde bruden at sängen ja vält ut
Ja den ja vanda datt hästa mitt 84

W 8
Den fjärde dag när som det at grästen led i vären vält me
da väde bruden at sängen ja vält ut som nu
Ja den ja vanda 85

Och braden den gängen jag ej brad slagan fört Tiarens
hög tar nor droge af både stranger och sör Du är
trötter sa jon Tiaren 89

W9

Och braden den lade sig i fängen allt ned Tiaren vält me
och jon lade sig sa vänt bryfjad Gud afton 89
Jon Tiaren 89

W10

Men hastigt kom budskap för Herr Lager om Tiarens
jon ligger och sörver hos braden den deka strall
drall sa jon Tiaren 89

W11

Här ut blef Herr Lager kast i fäng Tiaren vält me
allt han bäl bleknade och rona på hen har da
unt sa jon Tiaren 89

W12

Herr Lager Sprunge sig i fäng braden fört Tiaren vält me
Allt i en öst jörlägg gälfjett för Tiaren vänt
sa jon Tiaren 89

W13

Förde Herr Lager han fattat sitt Tiänd Tiaren vält me
och Tiend han skall jagga Jon jänst iät vält en
rofjett sa Jon 89

W14

Jon kastar Herr Lager allt ut mot en ägg allt slögen och
nygger för gylde hantlag Dett är vält sa Jon ja
an da datt 89

W15

Han klappade på dören med fängerna Sma fästall upp pöna
jungfru lag lasett från Men sörver sa jon ja an
da datt kasta 89

W16

Skall jag näbli uti till elago blef ju Tiaren vält me
morgen skall jag ga inför kungens hus må iera jon
ja an da datt kasta mitt veldast ju jafett
sa Jon 89

W17
Och rätt som där elagen på hemlen blef ju Tiaren vält me
sa jon de lätte ga för kungens has god morgon sa Jon
ja an da datt 89

W18

Men närlige kung ed mykast jag ler Tiaren vält me
om lät att sa kasta enklagan här ned sa jon jänst sa Jon
ja an da datt 89

W19

Han kom den grälst var än det slitar ju Tiaren vält me
allt Jon har jafett när min unga brad jag cerde sa Jon
ja an da datt 89

W20

Äfter som ni båda faller hänne Här kassale nebratas med
ha slarga vänd Tiaren vält me ja rinner sa jon ja an
da datt kasta mitt 89

W21

Om mådag till strid på platsen mänd ga Tiaren vält me
elag lät dett gäller all manliggen ssa ssa från dig sa Jon
ja an da datt 89

W22

Dett första slagett som deslege ti Tiaren vält me sa Jon
Jon Herr Lager att han föll på knä Tiend äfter sa Jon
ja an da datt 89

W23

Dett andra slagett deslege för sa Tiaren vält me sa Jon
jon Herr Lager att blodett dett var fört af dig sa Jon
ja an da datt 89

W24

Dett tredje slagett med vrede för sa Tiaren vält me
Herr jon slog Lager ett fast dödligt för Dett lera
sa Jon ja an da datt 89

W25

Men Dett fjärde slagett deslege till mord Tiaren
sa Jon sa Jon Herr Lager att han föll till jord
sa Jon ja an da datt 89 W26 W27
Herr Lagers brad, hen fall med gammal
han lät Tiendast jonan till vändan den

En Kärlek Wisa

W1

Der jag en som går och vandrar och tänker upp på Dig
uti ditt hjerta hamnar utemitt unga lif här vill jag och
vara allan minn lifes tid En lustig benjning hafva till
milt lif

W2

Men elumen seona flösa duvet jag trogen är och i med fallshatellen
som mången värdens en Men här till till dig varatt sen jag
den egen sett och i mitt hjerta bevaratt till de den stellsat

W3

Men grän du är har tagett sen änd jäskall duft att du skad
bli min vän och om datt ja är af Gud att till i skatt till till som
man be sja far i uti hammen en säll och salig re e

W4

Derfallha man har lofsett jag alldrig skall för mig allt till
trolofsdatt I allan i uti till Men jag vill trogen vara och alldrig änd
dig fast an kusatta svarer jag vandra däm för bi e

W5

Jag berde detta mira och lägga mig i brach och sedan efter hova
Mind värdens har för till Men ditt mig i uti till Enom till
sejone och med Ty jag är till som skippett när värdens bläfer god i
Lafin

En Sjömans Wisa

W1

Der till bläfer nord ditt seftögeln på laggen han väntar uti värdens
är god i mästare mävinda i uti anhare upp och sefta spanhastan
god till lasta jag spar till sammar jag gevar Mine tre och mör
kärlek för dig jag i spar till de den hann Lägger mig i graf e

W2

Wäst anhare värdatt och tillsen är berd och skippett ditt gärd
joan land till som en vedlig flösa gath uti på denna här stravar
och skada upp på de brödermaga car uti spanshatt anhare i
trögare dombla Gud till att lykkeligen ga

W3

Men dyrbara ära bevara med flit lat yngon på
rade men hafven du till hemmen den ände till

Der hann elumid värdan lasta är att ting för ar Men tillen beprag
de blomstrer ande är till alligen han gör mig grä han e

W4

Ett beder jag dig min ut i alla till en Grät ejde när tar aff
delarar dekomma ja harliga ygan och gerna på resu mig
Men om ditt sän de faller mig här Saka till harren span
han hjälper dig till Saka Rumig jaarligen e

En Lustig Wisa

W1

Der jag ja de höga stätt mellan värdarna stermar och i raga värd
jag tillha glad och leka nögel mina bary och mitt öde ja
prisar sharp min värdar är och lång och mig trängu i för
för värdens här i uti spjens träftiga brand här siller jag med
begeren i hand och afstrafon vadan varm smälter till min all ston

W2

Der jag i den låga elat mellan skogen och elumen den i uti värdens
När ja elumäst och sjaart till en till mellan allt i värdens
utan hafven till man som stan öfver mig i uti värdens på glänjan
högden är jag i raga enhan och enfri baren har till i värdens
glömme dug gar na mitt namn minn flösa kom till min
Nemmer yngon till mig mer ja har jag i uti värdens

W3

Der jag till den blåa skö der de stemande i skarna lasta på
den här elumen i raga i skuter upp den mörk blåa värdens
ga i men till jag till värdarna flyta i uti värdens i raga
elär utom i uti i uti minde jag i uti berd der i uti värdens
gläb jag da blir jag utan gläb jag är da Ty min mörk i
bedrar när jag stant ar på i uti värdens och gläb e

W4

Der jag till i uti värdens som häst till jag hann spinga i uti värdens
och eluka till jag mig i uti värdens i uti värdens
mitt zin och men flösa i uti värdens mig i uti värdens
att ja bygga och be i den i uti värdens i uti värdens
med den andett i uti värdens på i uti värdens i uti värdens
der i uti värdens och i uti värdens i uti värdens i uti värdens

Fred Mans Epistel No 42

U Caron i luren tuar Strömar na böja skina
och klutar löfna ut till stat. Manen sin vandhet slutar
flär nor na böja skina sitt sin för sandling lular snart
min löfres menut snart ut mitt limglas vändt. Charon ren
allt brad han hemner i ett nitt brad även jättelöran i par
och på ditt planha prästian en planha käl searta lek paa
lunen gungar floden fram vid och stamb; och gästans täl

W2

Koggar maclamer vaska Marken mig ja min risa när jag till
spolurs aska samlat skall inatt knögare sta på braska höd
bloniga och hessa. Berge mig knapt en slakt på min gamla
hatt. Mer där på tafsan i edeliken flyktat två öre för
fisthen. Lito ditt örett för gamla smörrett. Neoh för den olen
egvna skalen och för den gästans som jag inge drar. Hrad
den var var och trind och platt

W3

Jag gör mig lätta mänte. Där jag brad planhan setter. Lada
slyt upp patante las. Mer. Maja slyt bort varsligt regemän
i. Car den blir mera bitt er. Sjörn klarare primante mig na
exier iäffer. Men mer jag planhan skakar. Klang brad
den zölen mig smakar. Skamnt ditt. Jisar. Fragar och prästian
borej-gas. Fran truten ned at fortulen. Ditt gör mig grött
mer maja ditt var et mid bang klang noter klang brad
Charons of

W4

Kupied ja aril fänger koragen sig fram at katar. Mahen den
flar och dänger men o. Gudar men. Egnall did tarar blänker
uppa dag. Anta klutar. Den fordem med dechroiner knäpites
brängt igen. Men seppa bager na bara i redslaggen i rana
Den elrig är iäffer. Lappad är västen. Strumpen korta hälar
na lörta och den der glöra feet an. Car mer maja mänt. Bar
man shans fark. För. Tu är sen

W5

Kustar jag mitt i tuten. Kors brad ditt vorett gristvar
thuggar na hela bratten. Skivelpa båk och fram. Eder

grästar gratar. Charon på jupan. Hjästar hjely kör. Den den
mer ha staten för ett hjylligt larm; Mocht norviken dunder och
fusa hant kring om skyarna vasa. Karlsson. Hradfver glimmar
och skäffer. Skivorna slakta. Skändelma. Lökna. Lills i den fram
shuggan. Inga hemlar. Synes mitt gral. Luggnes. Jf. God natt. Ma Nam
Lafin

Renaldeline

W1

Uria fälttes gröna parter. I desyllu länjens era. Ut. Hog och ede
marker söker jag min älskling spär e.

Renaldeline deg mitt hjerta. Hn slig söker natt och dag och motten
i sin smärta. Har för lovatt natt och dag

W3

Pa den sjöna rosa blagar. Yvar. Jutan. Lung och brad. Spränkt
henom alla dagar. Ur engym och blodig stred e.

W4

Sired manens klavstämmer. Nallkar. Jan en. Chandel. Fried
Rosa. Se. Ye. Varen. Glimma. Som i basken. Comma. Sig. e.

W5

Skann kommer och hara pärna. Jag hans spanu till mör. Es. Gar
Slakna. Friedt. Du. Natt. Ens. Stona. Här. Lh. Lofen. Mina. Jf. e.

W6

Slyt och tyst ditt vore i hogen. Den ditt. Repar. Hradfver. Triff
Pa min älskling är mig trogen. Jag är sält. Jag. Köpans. Rep.

W7

Uti alla lifets ölen. Higer. Farkla. Tyra. Ni. Uti. Min. Fula
ju till deelen. Wandrar. Jag. Med. Lung. Och. Fried. e.

W8

Nall. Är. Da. Jag. Tar. Deg. Fängen. Länge. Har. Du. Fäng. Slatt. Mig
Renald. Line. Atland. Mängen. Söker. Jag. Och. Jemner. Dig. e.

Lafin

12
Jungfrun och Båtsman

W1
När Jungfrun sått sig handnaren och syde Guld på skin
Så kom en liten båtsman tullands där in i lekth de
Spille Guld tar nung W2
När du liten båtsman kom syde Guld tar nung med mig i lekth
här tar jag nagulditt att fatta emot dig i lekth
W3
Väl du upp din gråa bröja och din hatt jag fattar
upp min medlem den tar du och drig fatt i lekth
W4
Första gången tar nungen på tafel bordett var unga
båtsman tapjade och sköna jungfrun var i lekth
W5
Andra gången tar nungen på tafel bordett var unga
båtsman tapjade och sköna jungfrun var i lekth
W6
Tredje gången tar nungen på tafel bordett var
sköna jungfrun tapjade och unga båtsman var i lekth
W7
När du liten båtsman karse väl från mig, En silkes
sydder siota jag gesa vill at dig i lekth
W8
En silkes sydder siota väl far jag har jag kann
Men jag tar sköna jungfrun som jag med Guld tar i lekth
W9
När du liten båtsman karse väl från mig, En hätt
och Guld salen väl vill jag gesa dig i lekth
W10
En hätt och Guld salen karse jag hör jag kann Men
jag tar sköna jungfrun som jag med Guld tar i lekth
W11
När du liten båtsman karse väl från mig i lekth
Första Skerpa ifrö den vill vill jag gesa i lekth

13 W12
Väl fler ska skop ifrö den vill far jag hör jag kann Men
jag tar sköna jungfrun som jag med Guld tar i lekth
W13
När du liten båtsman karse väl från mig i lekth
Guld jag gesa vill at dig i lekth i lekth Guld tar nung
W14
Alla tanner Guld sått far jag hör jag kann Men jag tar
sköna jungfrun som jag med Guld tar i lekth
W15
När du liten båtsman karse väl från mig i lekth
fadens rike jag gesa vill at dig i lekth
W16
Väl halfta fadens rike, vill far jag hör jag kann
Men jag tar sköna Jungfrun som jag med Guld tar nung
W17
Båtsman gånge sig att upp med guld vill från och draga
upp för värge och säger vill är fram, de i lekth
W18
jag är vill ingen båtsman fast en tyghes far jag är
den uppst komung sand i lekth mändt ga i lekth
W19
När du den uppst komung som i angelande mändt ga i lekth
fast du ga min medlem fast den var unga två i lekth
lekth i lekth Guld tar nung i lekth
W20
När du den uppst komung som i angelande mändt ga i lekth
fast du ga min medlem fast den var unga två i lekth
lekth i lekth Guld tar nung i lekth

En Lustig Sjömansvisa

W21
När kom Lustig Sjömans gesa som äger ett fritt men
En resa jag nu vara vill på skippis för en emor hem
låt oss gå ombord ett gona skippis tillart och
byda Svärge flitör adjo att med en fart
W22
När kapten och befälhar att kabet salen och alla
man vid spelitt nablaser vill godzind mäs segel
göres last för segel hisas upp La lifares var
alva som är ej för mans krag

Därseglen är uppskrifad och anhängell för borg Luleå
Skogst. Skida Skogst. går en man till vots Ullie Luleå
Skid. i vandra. Skid. i vandra. Skid. i vandra. Skid. i vandra.
allt lyckliga. W. 4

allt lykeligare W 11
 Där är den östra Lön spaseratt med granagt så kommer
 Ter enannan som kallas harte gart Lär stöck biter
 höga den röck skädditt Lär mangan hörtig fööman karlagt
 sin egen till W 12

Så egen till *Wt*
Här i sparsatt Magen. Låfar i nord från jätt Länstevan
gravidigt bläsa förvild Lag som natt där hatta i svart lod ask,
Jehar gäst till en Träft ut du en kapiten Ask stolt i rön i flö.

U'6
Så'n i' þær nord stönn andlatt og ríttle huss i' stýrt lapp
i' atí sefhte fyll líka sved fyr Sakunna fram þá buktin Langá i'
og fór bi' lítils i' fyll gænde grander og fram þá si' c)

207
Härn. Skj: Lätt måtte ranka på spantha. Sen flen den i sin
samt att loda i batten. Hans man br, och de rager höja sig på
gänt med mörkunga. Sen sen lätt i vill tre han lätt i sin
wä

Men när vi sijn ett läpsett och barlast tagell in Enfragt vi
manne göra Länsluta i år har tin till törken man i ja
till ett barlastt Länst och Gred han op här sijn ett somalla
hjelphän

Uppskrift
 Guld och silver och ära som efter sig hallpett fort. Ni är när vi spränka
 från hedningar nas ort i en segel tillas nyj och stollen faller
 en hvar man till lasta gör att komma på svenska Lancer

Goldsch. Och. Flikens Lalan

Hvad nu min fann friad mænd Ladt lityde a
 sy fram vill hann lata bli meg nej se bara jag blif
 den hvad en tyder han sig na bara meg hva taen
 han sig fore jag tror hann jantersa na tra hem
 den gott jag tror han ar villder jag jager a
 var samt lat bli meg amors bli jag onder nat na
 isar jag tenor nagott axatt her hann gntell

jag jag alldrig maken så man kan än hellt hans mening
 hann må intell enlyfta sig att hann någon kavale för sig
 þvar intell mig är jag nyfär honom jag ber þin hand det
 þvar intell allt annat alom helth hana þvar mig þvar
 mig jag gör allt intell det mig intell där om hell ställa mig
 nästan allt är all delar föfänt mig þu hann har lärt sig rätta
 honten han måste höft vara en stund förare det är ej
 under jag en þvar mig þu þett ett ett þvar honom mig jag
 hann intell ända lyftat hör hann rakert nu är han allt
 för när gängen jag skriver rätten þannerligen jag står
 honom id allt det þu jag eligt talar jag om þu mig
 Huru stund hann är þu bekeleg rakert så skad jag
 falla ut af honom mig Nu beirar nu begrinner han i þu hann
 hann i þett lala blenig jag ber så rakert kom mer
 intell i þu jag ja och gånada den flethan som för mig
 rakert ut han är þannerligen þamanga befarlig hant
 hant mig mig jag tror intell hann allt mig så alla Na
 allt hade jag alldrig kunatt trett mig jag brinner så heter
 lyft jag är rädd att någon kommer skynda sig stäng igen
 dörm glöm ej nygheten och agh skynda sig fort af jag jag ber
 allt gar intell är skilt upp mig mig allt gör þu þu þu
 ha beirar — Nu har jag berättat honom att þu är en
 gånsta är allt neque har þu nu þett þin beþer þram jag
 þu beþerade allt ett starkt teke är þu neder
 så har þu och var ett beþer þu þu ut mig rakert
 lyfter þu nu allt þu gör allt i þu allt det stund
 lyfta tank om någon litte allt þu har þu beþer mig att
 þu skär nargand
 öster skär beþer.

123456789
15161718192021222324
242526272829

Knuts Bröder

Nr 15 Knutt Bröder dejläger väl jag och drika
mån alldrig i jag mædum nansen for full Sengar i ichem
Väl att klappa vår sista ger hanne en sja han hænnet att
Knuts bröder Bröder dejläger väl jag och drika Men
alldrig jag mædum nansen full

W 2

Dett dra på herken och lön ur den flaska och ställ nu den
strape i örnig och stik sen kom mer katus som gör of
ja raska kannstaller vår strape kan staller vår Vell
dra på herken och lön ur den flaska och ställ nu den strape
i örnig och stik

W 3

Musikat dett är väl enkrigle som är rarer När sene savel jag
den hafsa på snus Vell han väl hænula den Gosen Olv
glader När som han far klappa en full eland Mus
ikat dett är väl enkrigle som är rarer När sene savel
jag den hafsa på snus

W 4

Snörpa på kortlen han är ylla spjelder Laret att den mest
moder ber up på norr Vell hann väl hænula hænna ylla
der När som han far hænna endakt iger Snörpa på
kortlen han är ylla spjelder Laret att den Matt moder
ber up på norr

W 5

Kusken han bjerder sin Matt moder glasett och gam man
han smatt ar till dett hon far vas Alldrig för glömmer den
kusken katsett alldrig hænngen der stolligan kusken
Han bjerder sin Matt moder glasett och gam man
hon smatt ar till dett hon far vas

Lafin

En Selen i Wisa

Nr 16 Jag jag ett lps i öster Land Dett lyfte som enstärna bitt
var ja tillt men lilla ræn den Jag villstalt jagarna jag
lven den rænne lersen en och tander upj selt lps igen
Mellan de sata rænne

W 1

Eni enænne stult bli den sata rænne iavett och för Eni sata
lven dett enænne villstalt hæn den högt som Henden anpra
jord De lant jag dæpran elna ord som el med mig hænlaten

W 3

Den lanta dæpran igen äng När hon sin make miste Hen
lvan upj enen gren ja upj tenra g i i stan hon vænne
vænne nant om kring tills des her rænne maten sin kæn
hon selt alkrætt

W 4

En som jaget enen enkan sga marar Hen spanger väl of sen na
selt hjertatt en lednænt mig hænne vill kan på selt hæn
vænne sga enen en selt g enen aggald och tæge maten

W 5

Stet Kretel har jag för jag har velt kring sga vænne i dett
selt hjert har jag för jag har lutt jag som en enstalt hæn
vænne rænne äro mig sga hænne mig sga sga sga sga
allt den lilla ræn som ja lednænt mitt hjerta

W 6

Jag statur na men lilla sga Kretelmin lutt hjertale of g
Hæmmelen sga sga sga sga sga sga sga sga sga sga
se Selen rænne att bibe Sen des dæpran mig vænne
Lafin

En Marker När sene Wisa

W 1

En var som vill eta sga hænne är Hen sga sga
ider nænne sga sga sga sga sga sga sga sga sga sga
vænne sga sga sga sga sga sga sga sga sga sga

18 W2
En för nämligen köpman i brölle mänd be Han hade endellär i svarlig
och tre Men efter gäst alla som där mänd be Ty hon mät sin
fästman hvar ärlig och tre

W3
Det en mängden köpman som där mänd be Röst till sinne för
tappin och tre Men deras lagarar här gntett berömt
För ty hennes hjerta af sorgen varklämt e,

W4
En gång till sig hände då tiden tappi han att ett utaf fadrens
Shepp mänd kom hem Hvar med elandra flugher ombord
hon då gäst Hvar efter för sorgen i hjerta utaf

W5
Jylland allt det anatt hon där mänd be jag en matres jemstelt
elär brydd Till till hon hon stadt och en här be stadt
och kunde ej tala ett ändaste ord

W6
Hennes kunnar som för farvarett resenderi blef myckelt för ändelig
Lih som hon ene de Hennes hjerta ditt brar utaf kärlek
helt stark Så till hvar för straff uti land mätliga

W7
Hon och uti hamnaren med Lantän sen hos hvar och en brydd
den äggdigares Hemmet hade hvar här är kärlek
om jag ej fan honem samaste de

W8
Hon häller sin piga med gästiga ord ett de någon vid ena denna
här jord i kärlekens slamma hos mig är upp land
den jag till förrener starkant e,

W9
Den pigan hon hade till jingfran är god Linnaste jing fra var
id ett gott med till edor lagarar ej kanen till för om
ni vill betro mig att till honem gå e,

W10
Dör fan ditt bres bringa detta strängt fram och så
en för ett lala med han För som en ej
hörtelig mö Ty om han ej kommer så till

W11

19 W12
Han tände ej längre den till för en han kom Rätt första hon sag när
hon snäddi sig om Hon straff mändi spörja om han är var där
Hon straff mändi svara jag jing fra ditt är e,

W13
Hon hade hann ni minnas den dag då jag kom uti edort Shep till
allt jemig där om Jag var då uppa mig an gör det jag
till är mig berättat att ni den bort tog e,

W14
Den gästiga Sköman blef ängslig till med att han så till talt
af jingfran så god När skinnaste jing fra ej menen ej så och
utaf Her ängst för alla han gå e,

W15
Han hade god jing fra jingantett rik men ni har stor rikedom
gasta ej mig ej häller men senga för många och stadt Själ
så snarligt för lyter sig om e,

W16
Hon hade jag talar id jing fran och till expatdelig och till
ej om uti brenthande är En skönt du ärfattig och sanga
stund Mitt hjerta och sinne jag gör edor hand e,

W17
Han hade där han damitt hjerta egän och om du vill vara min
rättiga vän så skall du ej finna hos mig någon frick till
mig bort häller och lägger mig lik e,

W18
En Hund tillitt samman mänd i vara och så När vinden blef till
då mäst han gå Men när som hon kom fram till i bryggstaden
Lä storf han ett bres till för kärlek vän e,

W19
Hon se hvar olythan rargenast för hand till bres till kom till
hennes fader på strand hon detta bres till med vrede för
hvar på han då till eldron gav ej e,

W20
Gör morgon mänd statter jag för sin är här Har den någon till
af den huset här han är ej bakt vara och du må men
hans hemkomst för bida ej saken den man

W21

20
Sins Drottning annan af ett högre stånd Du du skule ta en så
starkare som han Hannes saktar uti sin hastig höfver du
shall ej se honom för egenommet

W30
Man spör då ett och till uppå stånd Lat gå till barbara
i hertiken brof han besattle att kasta en vaxlande stö Allt han
där med mätte und hemma och de

W31
Men när som kaptenen sigt brofett att se för sörg och för gråt
han knäast kunde de När vanden Guds blotte till skies han
Lä gik Men tänkte dock ej på sadana brof

W32
Men soman hur lederna vänder seg om Med många dags segling
till angeland man kom Med kapten gorden som jag han först
kapitlen måste ankra Där under och se

W33
Kaptenen lat hålla sitt folk då till sig och sade hertiken ena
höra mig Som handvade grund sätter redaren och att den
som vill kasta matrosens brof

W34
Med karar på hener kaptenen se som Matrosen han monde
för kunna se dem Så snart han till hörde se till honom
till jord och där ena rana på kinder na

W35
Man sade kungägar är gittett gott Ni br gittett shada till
offrigt gallos Men på till till de ständ i honom för ana
att han där sin lyfte han bättre vad på

W36
Man sade kaptenen lat mig ej de men sät mig i land på den
till sammanen och spara mitt till höra Härre sagde För
samla gifför er offrigt diga blod

W37
Då de i deras båt de sät honom på och snart till ständett
för des och så Han tog dem chonden och båd den qvatt den
båt Men en af dem tillde maten för den

W30 21
När du kommer som till min rik Gif henne denna ring jag den är i prä
mig ett jag för hennes skuld Lat medeligen till att bida vad
hvad med gång Gud tigger stakar mig till

W31
Men när hon stängen i spänlar nafst och buditt för till det att han med
honom gick Hon sade min fader har gort mig orätt att jag en
för orätt jag må säga elätt

W32
Med sorgfult kläder och sorg fullt med sin gick hon till skies till
shydeliga blod att för att uppsöka sin kungstas vän Ty
skies skule gå till voregejn han

W33
De hade ej rätt en till jende och Gud Men detta föll sig på för under
ligt ut de de med deras båt uti land måste gå De till
som ma ständ där fast man var på

W34
När var han i manerna tre gånger tre och på den samma
gick han ut till att se om där ej var något för honom att se
var på han på den lilla båt jag

W35
Men när som de båten kom närmare land Man ut af flen glän
gick mot dem på strand Men när som de båten kom och för
de blef de vände och varde där i prä

W36
Man tog af sig hatten och föll uppå sin knä och sade för Guds skus
elagen mig med jag är och en skönan fört till nästan i
Så snart de det hörde de ynke hans nöd

W37
De redde i land och tog honom in Men på de de redde till
skies till gifför Kaptenen mände spörja honom han kom
där en Matrosen han förtalde de händelsen

W38
Man hvarstes egen af gråt i en rö Låper du sade honom
som jag tillt skall se de Man sade jag har det till

1777
 1778
 1779
 1780
 1781
 1782
 1783
 1784
 1785
 1786
 1787
 1788
 1789
 1790
 1791
 1792
 1793
 1794
 1795
 1796
 1797
 1798
 1799
 1800
 1801
 1802
 1803
 1804
 1805
 1806
 1807
 1808
 1809
 1810
 1811
 1812
 1813
 1814
 1815
 1816
 1817
 1818
 1819
 1820
 1821
 1822
 1823
 1824
 1825
 1826
 1827
 1828
 1829
 1830
 1831
 1832
 1833
 1834
 1835
 1836
 1837
 1838
 1839
 1840
 1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231

2839

2039
 Men tog honom flammen och kysste honom då allt all hans sorg och
 gråt för bi mände ja Men sade nafsän jag den jag hafver
 här iungen enan andöden skall skiljas mer

W 40

Lefeglade Sitt ängeland och dett med en lust och ankra på mitt
 Kan ständigt mins ^{minnet} Hvar den morgon den jungfruns lust till för
 underlig kläder sig införas lätt

2644

Smärre kläder hon klädde sig då Ett bref uti handen till huset
att gå Dett stod uti brytt hängader sagde jag är ritt
gunga och är nästan död

W⁴r

Jag känner till en min fatters hand Men ni fått tilltryck
 uti främmande hand Men frände Na jag ifrån gemen
 Men månd gå utaf eder Kötter jag vill bry månd se

Man månd gå Ulf eller Kotten jag sett brof månd på

1843

Går ni nu till gunga igen omni künde föra min hälsning.
 Och till mig hem bringa så speglar mig Gud så snart
 som jag geser dig kanne till bröd

11. 44

1844
 Kon Jude gif mig Din uppsärfand Så skall jag kunna
 hem bringa på stund ja kelt skall jag göra allt
 på sinna lag; ja tusen ger jag för det omak

2143

1045
Så vill jag se hä på Stålett, hon stod och såg i ändan
min faden så gud jag är eden keller som iusti afslut
allt för att upp seka min karaktas man

1146

U 16
 Hon talte då vidare här fader så fin Känn gäga mig
 Lin som var kärastan min ja det skall du gä mig
 min bröster så det du dock gick hem till
 att en fin noll

Da seck de da brölöpi med glädje och lust och sadren seck för
 Netter till en stor glädje och lust. Han sade för det nu var
 andra var så. De seck lusten pänd tåning jag gifte mig för
 1841

2047

1791
 Nogh mände till samans i Charlefen be för ditt de i ar anngra
 i ar uppriktlig och tro Så vill jag för mana hvar yung
 och mē att alltha sin härifra i lē och g dēd

2048

248
 Så hafviduciar andra och lidit stor nöd och fört i sig timar
 och sökt sig ombes och dogh med sin härfitta sig och tillgeran
 ja så han en härfitta så finns g. han

En Möd Sam Wisa

W.

N° 86. Altså i ungelig tid när brän på marken låra sakt all blad och
gröna lukt och i juni till Skön fyller i skogen gröna
och på felt på Hög Hög Gue var blad och blom-
ster och bärerna gröna lukt.

213

Här är vår lilla Skudlan ännu frög och mårk. Från en till
 till annan spjettelig svakt. Vi och påd. För lilla och af
 förä. En härlig färg och klar mäsik. Att hört har gullt.
 evall. Ruckonen i ärdt. Ah W's

W3

Der äplen bär och alla handa färlig frukt med jufelig
 smak behaglig frukt och råger här när kalla i ett nät
 vinner De klart som khrifstet och man får föra fener
 Ett hjut jufiak elat 1811

214

Hög iafwärdig Herr Ar. Lest. g. Gæst att besöka här. När man
är fri från allt besvär och sjuklig lid. Men Ett
långt grant ~~och~~ märka att döden alla gäster skall
han till g. ängslan sända och ända gästerna ar.

1112

24
Betänk ditt allt hur anslig lusten vara må som
hvar så snart vända på betänk ditt allt idag är
manen härre i morgon är man balt imen. Kistene
med desuäre har spelat allan stund

W6

Äke dom och slät, och enast som här geskade må jag
öka mera påspan på ja i gran lät med alla gör
han lika genom sina sparsa skott båd fattiga och rika
som har hann alla bort

W7

Jag i för stän. Svad här lig hit och fröjd för fan
man här i världen finna kan jag i för stän. Här
himlen alnastan i sig är och blif. a stalt. Men
är dom i till men. Ej där förs gläsen all

W8

Här hörs i grät. Ej stah dom just i dyran lät. Ej krig
i evlig feged och strid. Ej klage lät. Men där förs
fröjd och gaman. Samt justlig säng med himelsten
ten här Gud för alle samman. Som tro uppå hans

W9

Äth hemmelst fröjd. Här snart en utaf pärler är
greundralen utaf stunar. Här och hemmelst fröjd
är jag af sorg betungat. Så glädjes jag när jag
tänker på. Händ glädje fröjd och hungnad. Guds
barm där skala få

W10

Det hjärtligt stånd. Här hvarnas hus ett lämpet är
Ej sol och måne lyser där. Ett justligt stånd
Här lifens brän den klara från Gud och
lambett vinna må och lifens lna lott vara uppå
Lip gaten sta

W11

25
Lif alltid så att denna lust och fröjd engång
så uti himmels höjdet. Lif alltid så. Ej någon
lust i finna på denna vilda världens berg. Här
Lif natts. Lätta lamma är i den mörka sorg

W12

För lat min synd. Öfver Gud och fader. Helt för den
Sons bältra. Finna skuld. För lat min synd. Öfver
mig med den anda. Ett jag från denna jimmer dal
Här flytta i ditt land. Ett som är den fördesal

En Visa Med Fästlig ton

W13

När han jag vara nöjdel. Huru han jag vara glad
När mitt jerta till er sig ligger och jag har gynn
glä der slag

W14

Alla mina glada dagar uti sorg för. Äntast sig att den vinn
jag. Så högt hafver allskott. Här är varda han är i minna

W15

Ingen dörk och ingen mycket har upp. Leta detta brott. Ej
fjenes. Ingen människa på jorden som kan ge mig något

W16

Men när himlens klaker. Skula ringa. Syfte. Leman för mitt
Lif. Se da. Ögnar. Sjy. Väst. Den härlek som har varat för
ladder för dig

W17

Men när himlens klaker. Skula klanta. Syfte. Leman för
Skula sta. Och om jag med dig. Hand. Så. Sjy. Och
med dig uti himmelen en ga

W18

Mens. Da. Än. Den. Sjy. Lagen. Da. Än. Våra. Land. Hög. Knut
Vå. Den. Lästade. Mig. Kro. Och. Härlek. Men. Nu. Hefar. Den
dett. Upp. Lott

W19

Adio. Adio. Min. Fader. Adio. Adio. Min. Men. Adio. Datt
Leta. Maken. Nog. Satnar. Du. Din. Nos

W20

En När ²³ Lex Hesa

^{W1}
 Jag och mig till lunden att höra fågla sang där
 viltet guden spelade i de små buskarna klang och kung
 Dufkan hördes uti en annan dal och händes gud ut
 för det att hon ensam var

^{W2}
 Jag stannade och hörde på denna sorgs klang till mina händer
 Lärar på mina kinder var när jag med sorg betänker
 hur ad kärlek gunde vän häft när som han upp röklig
 mejtan lita ränner är

^{W3}
 Nu äkten / skapens stiftare Dufkan melens monark som
 hafver ju planterat den här liden sällskap att
 yngva häftlig laga den som ma öfver går ej
 håller någon mänske plaga ej håller till vinstar

^{W4}
 Ty om jag hade varit som lunden Dufkan suad och
 flög sedan fåran till solen går om gräsl
 så kunde jag ej följa en sådan härlig vän som
 jag för alla allskar näst Gudi hemmet

^{W5}
 Slam en och hjälp mig sjunga som iot rad kärlek
 med min och så med lunda rad denna rison
 lär besöker att berömma som sen vän brogen
 min fläta jag ej glömmes så lång jag är här

^{W6}
 Om alla orger sjungde och alla slats spet och hans
 och alla fågla toner ju slammer på engang till
 mig ej glömska hand emot den sista röst min
 vän nu andast sjungde där med att gemigt

²⁹
 Hord jag mig på minnen skriften till rad är att jag en
 lund är sötare af allt vad jorden har till vara uti
 sällskap allt med sin lilla vän till vill jag och be
 sanna för Gudi i sin valn

^{W8}
 Ty när jag uti sällskap med andra flätor är och sedan efter lunden
 hand dygder som de var då faller hog och sinne för allt
 vad kärlek är jag lär i mitt minne att dunnig håller här

^{W9}
 Ty om jag hade ängla röst och tunga utaf slat jag kunde
 så ut tala vestrans kärlek far som sen den flätan
 hära har vidett i mitt bröst jag önskar dig vän
 är en som jag med sonen löst

^{W10}
 Vänd i mitt kärlek senne till blytes en iad jag att allsta
 både här och där nej allt är i mitt lag den som
 till mig har kärlek som är af bästa slag där jag
 jag mitt hjerta till des jag lär i gräs

^{W11}
 Fast jag oftad varit uti min blomstrande är han jag
 allt fört er varit och bätt re lart för sta ty världen
 hon kan lära en yngling uti tid att dygdet och seden
 lära och lefa stadelig

^{W12}
 Det i sa hastig ändras var vänskap som är här till
 lat mig något nämna om kärlek som jag lär
 jag hann ej afse laga af dig min lilla vän lat
 mig så med dig tala jag glömmes dig ej är

^{W13}
 En liten tid jag varit i sällskap hos med dig din
 egen har bidragett mitt hjerta och mitt sin jag
 måste mig om vända mitt sinne och mitt mod och
 och lämna grar min fläta till des den blifver

Som solens gläxande strålar de ge en gyllig glans så ger
en läster fana som står på fäst nings stans så
i en läster tillä som ran ar ger dens stöt till
som en unger fläta med Rygdens purpur fä

W.B.
 Som ung och ofv' ständig jag mig än räknar för en yngling
 helt oinnog om kring en kvinna ar dock vägar jag
 att skrifa för ord af ömt begär till dig min söt och
 lilla om du mig håller kär

Du är rätt något yngre än den blommande är dock knäpke
 jag är senare och renare att se på Men om jag ej
 är värdig att vilda din samn för låt att jag arar
 eljest jag vill bli din faste man

N: 11
 Ett öfr. faldskatt hjerta dufina skall hos mig och ditt gör
 mig en smärta om Du om byter dig men vill du bli min
 sista saken jag dig här om Gud vill ditt sanna
 och hans behag så är

W 18
 Nej, icke jag går nu vänta på dig i några år, en vecka
 kan man tänka att jag dig äga för så, jag min
 alla blomma som ett palm träd så skön, den dag kan vi
 så komma min vinnig blir belönt

1617
 När Gud har upp en härelds äld emellan dig och mig och
 dina vänner hindrar dig till att få äga dig mig så
 vill jag hem för säkra att eldets rök så ja att
 skall du för säkra i alla sina dagar

Urt

Var förs i all många flökar jag många kaptal men dett
mig intell gläder att göra många iat min Gud ut
i all min maha för delar med mig för iaktar mig ju
maha all maha med hänner till mig och

Wälsk kan jag finna mig en vän
 som mig håller kär
 men alldrig tillfråg jag när mer
 som jag dig tillfråg har fört
 om jag ej får svar mitt ynnelags
 med dig skall jag i fört
 kärre dig ej all vår lefnads var

Men när slock lygden fena som glänser alla mäst Gudsfräster
 lat där skina som pyroder och där mäst sa blir den Gudsfräster
 och lyfkan blir den lott med gangen alldrig fäster den lott för
 Gudsfräster

Det vill min Söna Sjöka jag slutar denna Sång och denna Sö-
 nskett uti sin egen hand im Lucis öfver sina att jag
 dog häller här Så skall du sehet denna att jag upp-
 klig är, C. 11. C. 12.

En yng Rengo Wisa. För ynglingar.

201
N:o 23. Skall ställa en yngling och sedig, väl försefven, ha-
fvar, ligit att lifia det här haf allid för egen sin Gunst
och den hvarre för att ting sagty alla enda kagat besena
dig väl och achta den skal tognarligt till flunda
ett erigt för väl

W2
Jag krasatt har hunett ett bleckstrande ären jag krasat
har hunett värden att se Sakom här en kasse som jag
mög i hagen som mig mände tända ett sprätt och till
och till Gud författ är jag den brud och sedan i fört
de jag ett sprande bud

W:
Först glömd jag bort min Gud och min Herre sen
glömd jag bort heliga dödsbens blod sen glömd
jag bort Guds heliga lära som mig skyddar
att hemmens port

24
 Lyfjatan gaf råd allt med efterdåd till Eringa sin nästa
 i all fängna för råd och lottett står öfver blif jag avstannat
 för i arallt med flar-kast boier och land mitt brott
 jag behänd sen blef jag sin påfäst med hankläpär
 för des till fängelse fall där måste ga i eländ och fö-
 hunger och nöd samt törst står upp ja

143
 Rok ic mig den Stunden da jag sigt lyde min faders och moders
 förmaning sågde och ic mig den Stunden da jag
 gjorde flyddes begärliga tanken som da höf mig stöd
 och stärke och min Gud som lärde mig din bud lär
 mig hem att hyska och följda ditt ståt

Jag fruktar dock gämligt för världens ära githärför har
 straffet här hart till enär jag ser för långt mera
 för för Alderns här ~~en~~ samant Sysskon och slätt
 som mitt slände för så skall de för mig så blyggers
 och så och skammas för var gång kening tänka ja

207
 Skall jag uti för led den tiden för banna för rätt
 jag i andra en syndars väl långt hålldrig jag
 vill hos min Njesum för blifva Lykan hafver
 läst att skall se min skäl afse och skrift
 för lät mig min brytt skall mig ifrån enda
 och gäfsulens liff

De 24. En Wijsa u skriften ut dragen
101

In wisa till ett stunga om tal skriften fins om Bowell till
begranade betrakta här och mins det kraft och icke till en
hen har icke våra hangar alltså uppi tal

En Gud allting regerar en lov ejer het en Christum Frälsare
håra Ett Rops i lifsgens ord en hem met rund ixt klar
en set värn ug. lyss ju syster Rone day

W 3
 O ja Mäniskor på jorden O ja lifter Gud ut gaf O ja lifta man
 g er O ja jus på Himlen klan O ja man har Jesu khrift
 O ja naturen äre i khrift O ja rågar är för all

U4
 Tre personer i en Gud som Tri artikkelar i tron Tre änglar uti
 Ser som Tre patriarker from Tre ängels hus i uppte
 tre gånger gek till grafven Tre men i elden om

W3
Tyra er en gelister Tyra panda slags jerd Tyra er
en sens iider Tyra jersaler stor Tyra iader tell
Tyra er elc mäter Tyra monarker stor

En ~~man~~ ^{man} W6
 Täm äro Måsk beken Täm seken mänshen har Täm äro
 lära stunder Täm skrifte far lutt dar Täm bröd
 Täm lusen män Täm kongjar ugge härdes Täm
 Tenger ge en hand W4

Ser dagar Gud allt skapat Ser barn lätens vänt.
Ser flon brakar g' hana Ser Dagar gör sin vänt.
Ser hundbräufsen män Ser blifvs i mörka lande
Ser alnar i Galt gäff längd

34
Sju dagar i veckor alla Sju löner i Linder var Sju ord man
Sju talar, Sju under eränder står Sju efter ångla her
Sju helge andans gäst Sju och planter är

W1

Alla i ängla heren Alla i noc ark Alla salig heter stor
Alla fleder saktast Alla dagar sa god hvar och Träff
faren Christum när her ut got sitt blod

W10

Ni manar sårda lag Du ali elend meder löf Ni maner
jefum gvida Gud har för lätit mig Ni gäst her upp för
and Ni var bene stunden ditt man väl mår ha han

W11

Sje fader för Herden Sje spåttallsthe män Sje äre badorden Sje
en talas en Sje jätager fast stor Sje jang frur em talas
Sje kom i egen

W12

Elfen i erla gårdar för sadhade jefum Christ När han den
krygna rändan ut gästeg för dem röst Elfen tillstör
ditt fält när han deras elio sträpser och dem förhastar

W13

Sjelf Lemnaden jure feter Sjelf äre apostlars tal Sjelf äre alla stann
Sjelf sprals stäkten var Sjelf manar i ett är Sjelf äre
dagrens stunder Sjelf Christe läse är

Läsen

255 En an Man Wisa

W1

Ett serge fullt jerta en gämrande röst jag ständigt besökt
nu här finner för ditt jag så lång samma tänkar här
hoff en annan män härsta rinner

W2

Stylen Lera gäst ja atoreg sa högt att till i
den månd jella blif ar jag besöken af en
van St blif ar jag besöken utaf alla

35 W3

Om jag gittett hade vorett behanter med Reg i händer
Lin egen har skadat sörere jag den sergen allst
fri som jertatt månd nöra

W4

Jag skrif ar med tavar i stället för blåk och sergen har ar
min jarna jag rinder mina händer och gräter mig
mätt af ängstan mitt jerta månd brösta

W5

En sam men jag regla en sam men jag skref en sam men i
rum mitt jag fält och alla keshnar i muren de gret
och som lega för de och lilla

W6

En lilla ängel och ut skildastvån dufer mig na alldrig här
mera jag röst nallast kommer alldrig igen ditt han
gäst mitt jerta bedrefva

Läsen

256 En seö mans Wisa

W1

Ak hemmet när jag tänker på vad som mitt och är man
lyka som på hafvitt uti sitt stolt här har på i
alla ännuden skall att söka känne blid sorg ore
och bekymmer för äftast är där vid i

W2

För hafvitt jag i fassar och i för Herden greg med ett frill
med jag besöker här och attlar i där om man fangar
vet och trer för fan att Gud mig hjälper fram han
som min lef nallast har ut fullt att dö på sullen van i

W3

Vart jerta gat i lämnan vart ship ditt fassar härt allst far
satt fester land som är med me belakt ier jule hals en
flon i för hälla som i fan ja till att röst a här
att blif ja sadast för steman

U7
Spegelt ligger för digt ⁸⁶ märt. Segel hänger. Las. ophankaritt
upp. rindas och rimpelen lifas upp. hrar ja si affte
lager ut af värt fester land. St. sen lifall vär. reser uti
Guds faders hand 18:

U8
Helt hjälper ij allt länkeja. Sölden har är. kort min hyra
har jag lagett allt jag skall. resa bort kapitenen ja
och kallar hem gäster. hem om bord. si för ij längre
kröja här uti den kalla nord 19:

U9
Ja hura Muhamrater och dricksen om en gång. si för ij
längre dröje. här allt göra tiden lång. och dricksen
alla om en gång. allt ränner skat. och sedan affskjöt
om någon har en droggen vär. lifall den karren Gud

U10
Helt lyhelig. Du tans man. duktas en nöi sam. ränd. när duden
fylla skuter. allt se lifer. de i fäst. när storm och oräder
kom mer de seker. dudet be. när. Luistillhat. lefa för
med rannen. dinn 19:

U11
Jag skutar. till allt spröja. min. giärnad. här. lam. mitt hjerta har
jag gifvett. ett en fläta. i probte. gät. män. künnes. fulltha
jorta. för min ära. så snart. lidrog. här. före. skall jag
sigla. längst. iden. kalla. nord. ja. längst. iden. kalla. nord. ja.
Lofen

U12
En annan ruse

U13
För kysande. steker. jag. seknar. till nöje. dudet. fyller
dett. mig. med. ore. och. bekymmer. jag. seknar. jag
seker. min. sinne. ij. dig. ja. Mått. och. bekymmer.
jag. seknar. jag. seker. min. sinne. ij. dig.

U14
Men ett är. ditt. som. grämmer. mig. seknar. allt. lyhan. hon. står
mig. till. fäst. seknar. jag. till. nöje. bekymmer. som. jag. med. de
min. ang. som. har. haft. 18:

U15
För. till. mig. Kristina. jag. skriver. och. hemnar. ett. brosi. den. alltha
hand. han. hännad. dudet. funder. reser. och. brangjar. till
neder. iden. jag. affte. land. 19:

U16
Men om. Du. mig. ij. mörk. och. naver. min. lyha. min. väl. komst. jag
ger. dig. min. hand. med. ängstlig. och. sorg. fullt. besnad. jag
ränder. för. fröig. uti. fäst. helens. land. 19:

U17
Christen. om. hem. iden. dig. hämnar. ditt. sam. ut. bör. räkna. och. se
vad. du. gör. ja. om. hit. och. här. till. jag. lämnat. jag. lämnat
till. dig. till. jag. allidrig. ha. bort. 19:

U18
Jag. lämnar. till. dig. ett. rent. hjerta. till. jorta. som. alltha. och. ser
dar. digt. om. t. hem. till. Gud. allt. min. smärta. om. jag. allidrig
mera. för. kallas. den. rän. 19:

U19
När. ut. slagett. ~~här~~ gif. oss. hrad. jelter. mera. Du. sam. ut
hne. sat. och. löner. sam. ut. grät. ij. för. står. Min. lyha.
vader. och. hen. ränder. jag. är. ja. den. samma. jag. är. för. ja.

U20
Om. jag. at. en. annan. ej. bäst. reser. min. lyha. min. väl. komst.
jag. ger. dig. min. hand. Med. ängstlig. och. sorg. fullt. besnad.
jag. ränder. för. fröig. uti. fäst. helens. land. Med. ängstlig.
och. sorg. fullt. besnad. jag. ränder. för. fröig. uti. fäst. helens. land.
resen. vider. 19:

U21
Köpt. till. Den. 15. Januari. år. 1872
The. för. morgard. seknar. ja. sen. 19:

280 En se ⁸⁸ mans Wiser

^{W1}
Irodala seken och var kändla by där hände sig ett under
bland alla en utvalder slika med rosende hyssom
som tillfan man kunde hånne kalla hon var ett dygde
mygster bland alla

^{W2}
Hon var i mygghet riket på segster häller gul men hånne
jerla velt var utaf kärleks krafster full sen hönkitt
till var den var födder

^{W3}
Hon hen hade knapt fylt ett till adertond år sen hon till till
var den var födder ett unger förrens hjerla till hånne
mände sli hans namn var med seger bepry der

^{W4}
Arlafade var andra sin ara och sin tre med in lördes
härlet och dygder som var god men värden bidrager
så många

^{W5}
Hon vette sig bört uti frammande land sen tyta att utare
bekomma han vakte åt sin härasta sin snö vitta
hand och sade var tre fast min fromma

^{W6}
Men om jag hem kommer och harren Gud för ett så svar
jag med äran Ditt är mig till jag allskar ingen
högre än värden

^{W7}
Där sigell stöd för degt att sigla sin hof och seglana
stöd spända sen vinden hon län made på landtill sin
ara och sin tre och vännan rene på hön

^{W8}
Men måste jag bort resa från dig min lilla vän Gud vör
den dagen i bröfads ögar ditt vore min enstär
på jorden

⁸⁹
Till unge land här seglad ladt lyhelig och fort och segert
vett ankade vid london att jagring som fins upp i den
jufra och ly kunde för laga den rändan

^{W10}
Hon länkte fast mina uppia lilla vännen sin en ängstha sliken
sufager och så sin han var hånne jämt uti sitt till hjerla

^{W11}
Där han har ärett barta i ärna tre sitt fäder näs land han i
stunda och under den tiden han skrift till har till brev
och här stan demalla har lekmitt

^{W12}
Men hem att besvara för gatt till hon har ly vännen i gatt till
hon hade i hjerla hönkar gatt till sin här let at andra

^{W13}
Där härstan hem komer hon gläds da allra mäst sin allstade
så beshäda han länkte sig att vara en vält hemmen gatt
här let ängst för öka

^{W14}
Men alltroig var stormen på veltande fast så borge full som
denna tidvöfveliga dag som han i till jerla velt för

^{W15}
Hon öfarer gatt sigell och beshäde allt fort sin allstade
så beshäda irodala seken och var kändla by där man
han sin kärsta fina

^{W16}
Deras broder ditt förades med spel och med Leons och bruden
hon bleknar under krona och kronas När hon sin för
vält sli beshäda

^{W17}
Unger här han vider sina händer uti bled när han ditt
spetakt till begrunda och ängema defuktades och lörarna
stod hans tal var till hönne mörje lunda

^{W18}
Dutro lita sliken som viggatt har den id in veltar Dandeg
hemmet i vander på deg velt för län ditt som lör
härlet stött

^{W19}

Men om jag en velle till ysterla hant af sår den som Gud hafver
 skapat till så kallt smitt jorda jag allvrig narpa fant hos
 grymaste nigrar som ruba

W 20

Om natten in Heltar komfande sig. Ty där finnes härtek hem-makar
sin min. hofelig är hon all delis för sinnett 3

1121

Läst, förtäliga fläcker jag råder eder till ihur nestellen och lagom
 eder till tal gattorna för råda i hvar som de vill i
 spalten den allra i biddaga

242

Uppriktlighet trohet och härlighet för saken att den som en gång
har gifvit sin hand för kronas er vandring med tiden

W 23

Allt som jag allting och lifa vill i en och skall
 alltingen fläta mer lifiga och lif vill allting
 ja all andra fläta och lifa sin tid fram med
 1794

224

Men ett jag er beder kelt ett jag ni gör begråter mitt öde
 när som jag ifrån er döer kelt ni mig alldrig har
 bekym med

Lafin

Lafin Lafin Lafin

De 31

De Exusa

En. Wisa Om En Aregendun

221

Styfft och en sam het var skall jag nöje sina bländ berg
som ingen vet skall minna där för sinna en lända
lung som fler mig möter i art jag går bland tafen
gens knäpt en som vinn skap rätt för fler

262

Det är den lyftliga sorg som ger den mäste bärja att
man skall mista bort sin allra gästans bärja. Det
är den lyftliga sorg som söker efter gäst all m
skall allra bärja man allting kan ge.

113

203

Store Kæmpe Gud gif mig så megen Lykke
 har følt mig i alle jupiter'ske ren,
 jeg i verden afvælt har renset
 Lige jeg lægges af

206

266
 Dett gagh ett Stett lamb upp på en
 En väf står för spång men
 kriska Men se dett Gogna lamb
 Krigen se på är Stett ett

5

En Mycket Sötare Visa

34. Helt älskade min och älska mig jag dig och all skatt
jag tänkte se bort om min bostad men en gång blanda gån
men gläde va en enda här och se dig och jag har
en gång i världen här. Nånstund far se på dig

Men om du jag all vägen bli och se på mig så vill jag
ditt för saken dig och ditt skall du se om icke
villt skall bli så stort att jag skall önska se på ditt
jag alltid glömma bort att tänka upp på dig

Men ditt vill jag på mina dig när i ädelt husar här att
den då mer till stranden går ditt hästar dig i framt
en sata rän som borta av du i det i borta man kan
ditt vill jag se på dig och ditt vill jag

ditt om dig se på dig

45.0
följ mig till stranden där står men vilka det är
jag dig min älskade hand och se på ditt vill jag

Helst far ditt för dinna gång. Men älska ditt rän men ditt har
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig

En Mycket Sötare Visa

35. Vill du se mig en blomma uti den gröna landen
framt en orkan som tager hämm bort den orkan jag all dig
glömmar han tager mig i gräset i gräset ena bort

Verder och i ditt land ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig

Ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig

Ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig

Men ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig

Ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig

Ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig
ditt vill jag se på dig ditt vill jag se på dig

Men engång på den åter till dagen ⁴⁵ da får tiden belöning du
handlath har bes mig Men ett äro ditt som jag enstär att
hemmet för pånjagar han all drog blyg den

U 8
Ditt gör mig nå så lätlig jag arkar g mer seunga lykten han
gör mig för besvärleg och lång Men Gud giff att i vaktens
Eldemalen g hemmeten där angår na mang

En annan visa

U 1
En som g stragg rika dafin där ied enstallhande
strem beelde en besprejare från g ralen för gult brödes
för ont

U 2
Hag han ied väthen daktarna tilllynn ied leger nas bälte
värden för honom lykes sara blott utaf hanteländes

U 3
Hag han ied morgon ied strommen någon som lag där och bad
strem som en ängel g strommen som själva lög sitt sagad

U 4
Dyft du en ied brand starna blott som en Gud g för drom
strem som en spulldra därna som själva lög sitt för ont

U 5
Den gal gott nå till den sterna seitta för bröliga dakt hand
ditt ied den allthande sterna en ied den allthande strem

U 6
Enaste flisa han sade honom han fort dig ditt mig gott
mig till för gitt den glade som alldrig hanstigtas spanning

U 7
Nån lag kenne upp i ditt gröna att nyttja det allstundade
ditt ied den allthande sterna hörde hanstigtas spanning

U 8

U 9
Kinner mot kinner elbrände Den gal gatt flisan enstall
i redgas han hastigt sig seungde Sjelfar konstled där seung

U 10
Dyftlig han seungde exeten Den gal gatt langt i seung mig ly jag
är gigen seung dina Den gal han alldrig för mig

U 11
Trätten är hann enstall men beelde lungn i seung rikastall
i seung för hysning hanstede Hemmeten ied den gal seung

U 12
Dyftlig han drog af sig gatt till seung väge och medligt hanstede seung
när den seungder och faller blottar mot hemmeten och drom

En rikor herte visa

U 1
Hjertall jag lyg allkar i all min seungade tid
men ditt hann jag ied ieda jag för ied alldrig dig
Sjelf dromig daktall seung ut daktall dromig U 2
jag ar ied för fättig ditt seung ied alldrig för

U 3
Ditt om jag kunde seunga daktalliken seung seung seung
Kanna han ied kiva ut seung seung seung seung
bert seung seung seung seung seung seung seung seung
An ied seung seung seung seung seung seung seung seung

U 4
Anno U 5
Anno U 6
Anno U 7
Anno U 8
Anno U 9
Anno U 10
Anno U 11
Anno U 12

U 13
U 14
U 15
U 16
U 17
U 18
U 19
U 20
U 21
U 22
U 23
U 24
U 25
U 26
U 27
U 28
U 29
U 30
U 31
U 32
U 33
U 34
U 35
U 36
U 37
U 38
U 39
U 40
U 41
U 42
U 43
U 44
U 45
U 46
U 47
U 48
U 49
U 50
U 51
U 52
U 53
U 54
U 55
U 56
U 57
U 58
U 59
U 60
U 61
U 62
U 63
U 64
U 65
U 66
U 67
U 68
U 69
U 70
U 71
U 72
U 73
U 74
U 75
U 76
U 77
U 78
U 79
U 80
U 81
U 82
U 83
U 84
U 85
U 86
U 87
U 88
U 89
U 90
U 91
U 92
U 93
U 94
U 95
U 96
U 97
U 98
U 99
U 100

Den Selen som stönt lysa ju hemla synade klar. Sål
brinner och den här till som dubbel upp tänd har och
om jag kunde stula dig alldeles ur mitt sin när andra
stola äga dig och dubbel i öke min

il 6

Härst skall jag taga rågen bideri skall jag finna ser när
dumig och gerier präst skall finna be her jaglar upp i
shogens gräst som turba i vägar blagar mar hen sin make

il 7

Satt många han väl tänka uti sitt sinne så lutt finnes flum
vinner när jag dig ej kanna, Men denna härles laga
som du sigelst upp tänd har han aldrig mer ut stakna
för en jag lägs i grast

il 8

Wilt hjerta bar stor angstan jag schar ganska långt och
ville gärna lära all långt motgång som jag villt Men
Gud som är min glädje när jag bedröf rad är han hump buda
ladda hjälpa att lifsa här för sig

il 9

Men här en han väl lära den som otrogen är han som med
en sådan fallshat uti sitt hjerta lär han han all drig.
Allt otent, be Gud i himmelen. Ser dett han har här i tiden
bedröflet har sin ran

il 10

Så stalar jag att spunga adde min lasta väx jag en spar
dig allt gott all glädje som mig värden är jag han ej
nara göra är bida väl för dig. Satt jag med sorg och
angst har skall rändra här min lid.

il 11

Älskatar jag min resa nu ändrar jag min sang jag bida till
den högte min lid han ej. Utvång som flöden som
sig tär till enbragen gissla den lufsen ber han hålla
som den hantela på

Lafsen

En myskell märk i ändeg Loo mans resa.

il 1

Men ingen här tänka och ingen kan tro hvad
som en steman måste lida hanchafier härken nått håller
kag någon re. Med evär och storm måst han streda,
Sant Turkar och bedröfingar och andra se. Mador som
händer

il 2

En resa från här en i öst för hyra må och tänkte öst
till Lefabem att ganga. Med kapten Petter i sällskap
öf för hyra då, som den sandrande gahop mändes
Ar 1700de och 73 där till, om vären ej resan ligger

il 3

I härans nam midglädje ej enbar lathade, och resan
lysheligen ganga, Chempasen och lott i öst
uppsjafade och jagen läng så mände ej för gäse
Isha i chert lid stöd vinden öst lott till i fäst
fänster uti seile

il 4

Der sags i ett steg till steg enet öst kom Isha med sara
före hant fänster, som var en tarhist se resan
så gym han mänd öst svar ligen lina, sandrand
han till öst kom. Lå stot han på öst spant. Liff
ej hade enett hans like

il 5

Men ej som hade härken växa håller stott här med
ej öst för sara hande. En då så stot han på öst och
stott upp på stott. Allt steg pett nästan ville gå till
grande. En hula han här stot att där kapten lott
dett och här till en gang man i lid. Polott

il 6

Lott var icke nog. Med detta som stott han till her
flyrman väl gasta. Ett hat uti hans hand uti
vilt och se stot. Men stont loth honom med
Liff ett steg måst ej på stund till samant
stont man en bord på det luffiga steg

Sen för de de af alla till Skogst igan Med högborna
föller och armar sig bado i all till Gud kvar andastimmen
Allt sig vilte nadelig för barna Gär hvar betyngton
shat Gjöd Duser väll, hur bedningarna och manol
hantera

118 *Skogst*
Härt sig: blif besatt Med Lurhan egan ne och eland
och bejer Mande Lida Sen seglade Sedan till afrika
hem en fogelig vänd Gud och sände för lante Enguste
sersten dar allt afser Guds behg sig Lyfelig till
lands mände komma 119

120
Biblet ditt långt värre än som ditt var ett för

121
Här för de de och till råd husett han och sporde om sig
vill för sörja var Greta lica Lára och emot
taga sin Sa skolan sig ja blöja stora hännar
alla sörte sig sig göra ditt sig Sa länge som sig
are vilte lifer 122

123
Biblet ditt långt värre än som ditt var ett för sig
blef långt hårdare plagad Med eland hunger
arbete och nöd Allt som dessa hännar behaga ett
sörja och igan till andra Lurhan han tillt sig ja
slatan och tröstar 124

125
Här sänge sig gänge som hästar för seg och loda
löd angift och giv da an skönt sig vanna med
pithor de och seg af helan sig vanni Mäht tillt
gange Från morgonen blid till aftonens tid ett
krad nti slaskish arbete 126

127
Men Gud som alla sina väll hjälpsakann sig gunde
den latta tid af sända sig flydde ur iant sängs
till samans Sörten man och kommo alla banna
utan sora shada En fastlegt till Rand var om
de och hanst har las sig kára Luf rad ditt
bittat

128
En dagen sig och göndi Skogst ang och mark M man
sig var sig mände fara Le och afser tillt Skogst ang
och mark Skogst löst angft och nöd sig vore i sk
vikens tid sig vanna tillt och ditt Tillt sig kom
af sig Lurkisha gränser 129

130
Här sänge sig lala i iden Kollenst kajten ett komma
på hand sig till att fara han lag Lå segel sänge
att segla hem igan han och mände gränlig för sörja
ja sig till Kalandkom behallna var en man En seg
lig kind Gud och sände 131

132
Från holland till Lurjen sig och för sörja lalt och sig
behallna homo utan fara Sex år an tillt sen
här på landett flod och sedan sig ja Bärpens
nordelsha gränser Guds nam i alla land af gänge
och man the luf sörja för utan alländu

Skogst
133

134
Här på du geet Siänst man frad dander sörja
sörja Land När ryssa slatan sörja fram af var
sora amorat tillt ryssa Lurja för sörja sörja
och mängen far dar nederfall som luttit sörja sig
Emot sig hög lant slatan flod

135
Här sänge röda flagger upp ja Mängst sig sig
af sig pen are alla slatan ett möst på en dag
sörja mände slatanande Sörja sig ryssa slatan
se som var alenast Sörja sig sörja slatan mänge
136

137
Här Skolhan sörja slatan var Sörja sig slatan
Lundst slag från slatan slatan på engang och
huter sörja slatan

85
En Sjömans Visa
N 94 En visa vill jag sjunga allt om en förmånen som
sjön är har varit borta från sin lilla vän och för
sin kärne präglades när han kom hem igen. 11

11
Gud dag min fjärra flicka
är hon lifen barten mest för lilla vän, håller katten
hon skall spörjare och han kommer sig mer igen. 12

12
Och det allsorg och ångstan i jag dig för långa vill
emellan har ditt att lifa min lilla hära vän på
ett nytt riktigt hjerta skall jag ge dig i gåva. 13

13
När mig min gode färd jag har ett ringa ständ att bli en
ärlig make ditt på för och mig min på ett att lifa
jaga ditt vill jag i sista. 14

14
Dig alldrig skall den hära för jag under mig på den
skall ha den jager som på den skall på mig sig ditt vill
jag honom för fjärra meten vill lyda mig. 15

15
När mig min gode färd jag har En lilla vän som
som i sjön är har varit borta från jag vill
upp på den på fjärra skall jag i sista g. andr. 16

16
Och i sista på sin lilla vän ditt lönar alldrig
här handa på den ditt och vettan. Laga på den
på sig ditt en ligger ditt lönar alldrig sig ditt
i sista på den på den. 17
Emot guld och ädla stannar jag och bryt vill

86
på honom skall jag i sista g. andr. på den är an på den
sig i sista andr. meten ditt Gud i himlen på
11

11
När tack min fjärra på den för den för den är
jag är den rätta stannan som den på den för den
Laga på mig ditt den som jag dig ge ditt på den. 12

12
När drager af sig den den den den den den den
den ring som stannar ge ditt har som den på den ge
den kuffet den se och den att jag dig bryt den den. 13

13
Men och den stannan stannan den den den den den
den den den den den den den den den den den den
den den den den den den den den den den den den
14

14
Men den den stannan alla den den den den den den
den den den den den den den den den den den den
den den den den den den den den den den den den
15

En i sista den den den den den den
N 95 En visa jag nu sjunga vill fast liden i sista mig
laga fast i sista är liden mig som för den som den
is mig på ingen bryt utan på på alla den den
stilla det på vill ditt den som ditt på alla den
ditt på. 11

11
Men ett är ditt som grammen mig mitt hjerta stannan
är ett jag den den den den den den den den den
någon har mitt hjerta ge ditt ge ditt för den den
jag har ut ditt mig ditt an mig den jag den
den den den den den den den den den den den den
12

Den rannen som jag ut valt har Danden jag
alldrig så ditt står väst någon deremot ditt
han jag valt för sig Men Gud han löse engång
den som skäpar mig från min vän ditt komma
valt engång den led Därför far lasas id

217
Du skalar jag i min Moral min vän jag tar
ni erigt blifva skall att jag i a vara där också
all flinklig ungdoms brist Na vilas jag vid rannen
brist jag skapar föll uti des fann där är en fästa

En kärleks Visa
218

Jag gick mig ut till att seha mig ena den jag
tanke kalla till min i sken där ställa min
och lade där i met ditt för bänditt ställt alldrig
från gå

219
Jag gick till min vän att se hula vilken han
lät sig mig vara och tre tre dagar den efter
se skrifva honom ett bref att hon enstaka lefver

220
Jag las på ditt bref att så gatt som jag kunde
och lärarna på skolorna var Na skickar jag
gatt hvar och för minnet ditt är sant att hon
är icke redan lagd ena

221
När honnas kärlek och lillorna Skön som ser yder
hola jorden så grön att denna kärlek jag
till dig frunt har han har alla redan stannat
att

222
A ingenting så skäpar jag att ditt och ingenting
se skäpar jag gatt ty jag är födder afffallig
för att de ar skana andra de är min lutt

223
Min fader och den moder skänade att ingen
skäpar mig gifver skären mig kläder och föda
se de lif för nöglor att minlid
224
En kärleks Visa

225
Ditt är en för dagst allen jag skule till
fri så drögde jag mig så länge tills kladan skad
ni och när jag kom på vägar så mötte mig ett gatt
hug sig bara och sig drake tills det stes jusan dag

226
Vär på mig gatt ränner som till i art jag skäpar
nagen att se sija mig har långt jag gör till jag
skatt på till skäpar min det är så långan jag har
gång som jag det kommer så skärar hon mig mig

227
Jag kusten och jag skam mur Mitt fager gullskan
spär i hätt en ditt sätter jag upp på Sin skapar jag
på dören med blanka skäpar min i sköna att du en
så skäpar mig till dig är

228
In skäpar löst upp dören hon skatte honom en Gatt till dig
så lade hon att jag fick se min Skäpar vad honom
sitta han satte sig och ser Skäpar gatt honom dröke
och hon dröke honom till

229
Har länge skatt jag skäpar min och vilta mina sken Den
jag skatt skäpar min den är en och den är så många
se parer da skäpar ut för mig skäpar min många skäpar
lingar i skäpar min skäpar min af dig

230
Käpar som ett loka ditt han jag sija dig skäpar
ser jag en gatt så skäpar du på se jag skäpar
skäpar att Skäpar min ditt skäpar min skäpar min
han skäpar skäpar min med skäpar skäpar min
han en och min skäpar min skäpar min

39
Jag är en rikh man. Lätt jag vill dig till ha och
du har varit ett dykt af rikt hos jag sport i dag. Gått
gärn och hållar. Och liknar jag dig rikt på många
sätt af häringar har gåringar af dig. 39

39
N 41
Hör du ett ord. Och en hel del jag. Jag vill
dig snart. Jag dig ena. Jag i samman
bort med dig till. 39

42
Hör du en rikt. Och en hel del jag. Jag vill
min hos. Här till och rikt i den. Här till
säg jag alla. 39

43
Hör du ett blad. Här jag sen. Här till
dig glag. Här till. Här till. Här till. Här till.
ett. 39

44
Hör du en rikt. Och jag vill. Här till
lag jag. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

45
Hör du en rikt. Och jag vill. Här till
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

46
Hör du en rikt. Och jag vill. Här till
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

47
Hör du en rikt. Och jag vill. Här till
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

48
Hör du en rikt. Och jag vill. Här till
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

49
Hör du en rikt. Och jag vill. Här till
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

50
Hör du en rikt. Och jag vill. Här till
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

60
En rikt. Här till

N 42
Unga. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

Unga. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

Unga. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

Unga. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

Unga. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

Unga. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

Unga. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

Unga. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

Unga. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

Unga. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. Här till. Här till. Här till. Här till.
Här till. 39

Alltid var jag rädd på åker och äng som jag i min
förrige syfter har vänt händer och fötter deginga på mig
som längte ringar på svara älter och grädder spår jag
på ståndan. Sika som silhet sifiner var ändan ung harlar
hem och jag där nygga 338 338 338

Spina och räva så kunde jag bra att för min grek
het fikt jag kunde hastru blifva fast jag var fikt
af ringaste stånd och där till en gemene mens säga
Nått får jag hvinga en visa för alla un har jag säger
och krångar att befalla lyhlig är den som så hettar på

När jag gammalt och arkar i mer älders den och linak
lig hit har lagett i fien hand jingen i världen som fragar
äfter mig svar jag mig säker håller i världen nu påfar
mig bättre i spiser att sitta stunden i fäntrest på världen
och litta tre hernen jupan till rgar mig lätt

attar
En rader Hesa
aitan farvader
mor Märthens
jupuloten

338 338 338
Nått för äfter mensjona jag finner behag, hannes sijnhet
jag hndrar och vordar ty hen nli säll skap kan präget
lag jag känner mig in värtas reva ty är en gang jag känne
för ögonen ser, hannes jag ning hen syfter som solen när
hen sijn Hen var mer upp mitt lät, hen gör mig till för dött
ty jag är af kärlek betagen

Nått sijnä men hanne, och sijn mer sijn är ditt adreare hanne
till mig talas, sällar är ditt något ut värtas sijn att jag för
hans egen är så fager, Men jag an ger hanne för en
degar man som i till budaga ett ärlig mans laren jag
ej sater om att jag är så myskt sijn ty jag är som lidens
flera

Jag min utaf hert att ut valdskänne tre allbre

ut värtas skämter utan gör mig, der är en och sijn mig i sijn
ty äfter stunder in häntar till sijn mina egen behanner sig nu
jag vill hanne för sijnä hen blifva sijn mens
Bli borta äfter sijn till till jag ter ty mer min her på mig klaga
Men sijn mig min hanne hane är till som har gör jag ter
att hen vill mig för sijnä ja hela min jag ring och man
jungen hen ja han han och sijnä min egen sijnä
Hen kan till hane jag ter ta till så långt hen han han
tala vara Min hert

Ligg stilla mitt sijn till ingen och ser, hane för sijnä
vi och sijnä, Bre ut sijnä lar an nu till mer till sijnä
ditt hantel sijnä, Men hane för sijnä hen vara mig enot kunde hen
sijnä tre att till sijnä hane gott, ja så sijnä och sijnä hen
alle vi hen sijnä medan tiden och till sijnä gott
Och sijnä hen till hane kan hane kort till äfter en
mer min till sijnä ja och sijnä till sijnä till mig gott
att iat ädra hane sijnä på mig ruffi En redelig hane sijnä
merat far min ty jag ter jag är egenen sijnä till sijnä sijnä
Ja mig en sijnä sijnä sijnä till sijnä till sijnä sijnä
alle ingen sijnä

En redelig Gåse sijnä sijnä sijnä till har vi nu
alla för nemest. Men sijnä sijnä sijnä sijnä sijnä
jort demunt hane för sijnä sijnä sijnä sijnä sijnä
vakra sijnä sijnä hane en, och till sijnä sijnä
henon på hans älders den, är sijnä hen men sijnä
sijnä är sijnä sijnä sijnä sijnä sijnä sijnä sijnä

Lafin

12
1832

En Watson's Son in Law.

Att jag på följande gäffar för raspha som de är, Och alla vadhans fliska
 jag bället dem jag här, För att de är jag raspha och har ett fjurditt
 mod, De vagra vill fött eninga och jag föo och saltan flor 2 1/2

Curra & Co.

V. 2.

Vår gåspara:na tårar sig på flugor som att skall gå, Då tar de
 sig en rolig flugor med sina gläskor små, De går med dem och
 flugor och talar med dem så, Då svarar de om dagen tala må
 samt om natten röna gå //: Hurra 336

1. *Germa 8. C.*

Om tredje dag morgon, när skippet sjöströmt, så har vi
gjäpar silatt på fluskens arm för gott, den blev g. tid att
sila mer vi måtte gå ombord, Behniskhed tag af vännen, var
och stryka på vår fot 1/2. Hurra etc.

Herra &c.

Ben när som skoppitt svajar långt bortas ifrån land, De flår på
mångan gläcka och gråten rinner strömt, Ett polsen i dem
puckar, och hjertatt i dem flår, I så liden rasar rummen
när tramman börjar gå. // Hurra. 81.

24

Men för vi får en godlig vind och nisan den går fort, Vi lysheligen
 söker allt till en annan ort, Vi lysheligen kommer allt
 till en fäther ham, Å fäppett allt förlöper vi, Sen går vi
 der i land // Hurra 88. 48.6

9. 6. 1866

Vi går för den grå orten, Och för oss luttet an, ja den klädes
 bonad, Vi mera tycker om, Storlek om vi den hämnar vi
 går med den grå dans, Ja glatt det var ängsligt, ja hallen
 keller framt. H. Hurra H. H.

v. 7.

En lantman han plöjer sin åker och sin äng, i när som gräset
kommer, sågar han i sin säg, Men flåskans vill
som plöjer bolljan blå, Vi får se pållan
alltid rido flåsk. Huruva 201

2 J.C.

En sönman i övader för oftast lida noi, ja seft nu veta klädd ja
ofta gi till häls, ^{men} ja tenker han gi vinnon för, och om den var
- här, vill skulle hon de värma mig att toke mina klär. //
Hvarra 8/15 219

Harra 8:15

21. 9.

Den visan så gorda vi på resan vi gick hem, Sångelsta kyrkan
vi sjöngs bidevind, Den visan så gorda vi för varandra sjöngs
skulle, För att de är så stora och är mot oss så halla. *Lofv*

Lafin

Enanga Su' Hag. Wada

12

213

10

Unger Swan han tusar sin gangare griff; Linn. 1758.
 24. Wende Pucken har par sin gumbadesser stor; sin
 gangfar han agtar väl 165
 sin sin

85
Bonde Pärken knäslade med yler vantar på off. Sjung huj
stall sig na jungfru lag läsar na i från i sionna jungfrun
hon agtar väl sin ära 11

En satte han sig på för gullene stot, off. Sjung huj
hon klädd af honom bäst strumpor och skor, sionna jung
frun hon agtar väl sin ära 12

En satte han sig på för iylende Men Sjung huj
sen gaf honom Dricka dett reälste rön, sionna jungfrun
hon agtar väl sin ära 13

Sionna jungfrun hon lade sig i sängen allt ned, off. Sjung huj
och Bonde pärken lade sig på väntet bresitt, sionna
jungfrun hon agtar väl sin ära

Unger från han knäslade med sina hantlar på off. Sjung
stall upp sig na jungfru lag läsar na i från i sionna jung
frun hon agtar väl sin ära 14

Men om jag vilte allt eldare en bonde linnelet grå, off. Sjung
Men allidrig skall du slipa med lifvett här i från i sionna jung
frun hon agtar väl sin ära 15

Bonde Pärken ut genom sin stövt språng, off. Sjung huj
och välla guld sabelen äfter honom Sjung i sionna jungfru
hon agtar väl sin ära 16

Bonde pärken stod upp i gården och log, off. Sjung huj
och allidrig får sionna jungfrun sin medem jagod i sionna jung
frun hon agtar väl sin ära 17

Har du min ära Ja har jag dina Men off. Sjung huj
stund i ett par gamla påfisar från i sionna jungfrun
hon agtar väl sin ära

18

86
Min fader han skall veta genom byarna off. Sjung huj
och han skall höja en medem och hon skall ära ny i sionna
jungfrun hon agtar väl sin ära 16
Sen så skall jag bjuda Sväddlarer från off. Sjung huj
och de skall sy fast medomen och dätt skall gå i släng, sionna jung
frun hon agtar väl sin medem Lafene

Knallare Visan

1834 Se mitt knallare på för Centant allt i ett för stätt,
jag af ut rikis hans Berg mästare stätt, Med mitt al vatt på min
huj och min påse på ryggen jag som knallar har vandrat helt bryg
18

Se guldslag ära mer, skall hon han ta jölag, Wassa jurest
dett och hon jag ger, jag har siatar och band till besked
där till, alla rara, dätt skall hon på se

Skalla mig för en sköten när jag kommer här näst en i sionna
är ätla och bätt Waf alla de Linbar som mer han lät han, hon
das löte i sionna sionna 19

Se dan där stora blå, som i blåer omkring Drygt med reforen
hvingul reng, hon är sionna han är var sionna ny medig med dätt
jag sionna man sionna på dätt 20

Har är sionna gubben Mer, Sär jag Wissa här hos er i sionna
är dätt jag ber jag skall gesia i gott höja och talala där till
lara en jag sionna sionna sionna

Stot och agh tilla ros är hon här än nu går hon och sag huj
hon siaten dätt i ar Hon hon Lykte på om kom och lag dan är
här jag med sionna sionna sionna sionna

Sen jag den hatt mig från Mina ställen kysket och på sionna
jag has hållit i sionna sionna har jag gott mot undrad
sionna jag har sionna sionna sionna allt gott

Se min på se jag lömt Gifvett ⁸⁷ Hans manen till och des-
slom min kasa är full far jag häm på Othridet och
mätt knare på samt på nytt börjar kasta med glas

Nu jag härre vill bli i frän lä och till läpp, ha bekänning
som kenas med kaggs Reser ut rikes till fynd Nannas Gudar
och fler som för Roken Othridet åt mig ger

Sen jag luratt mig fram Bli vi selen helt kort by
jag dräjar mig fentligen bort, Med mitt ny under arm
reser Hem far mig fram och till bors föder 17 för 7

211

An nu blir jag betrodde gör Othn kers en en gang
och ej kassar för hon pornganns sang, Om min graf skule
blefva ett sam gvarlens rop och i deelen mitt knallare

På mitt graf el skall då knallar jämt på engang
Häm mas in för den af lidne sang att den deida ej var
någon är kaller skall han har hylall var knallare kalk

De 8 En ny kers mans risa

Lafene

Min hoven i seö männer som plögen bötjan
Böjelnens på bötjan blå nej selen ej hun out som Rott
kan till ga Othn lars man till rila far kom
nej selen g har ut haffet dett brasar och bötjan hen
reser sig upp nej velen g har som dett sular knarkar i maffar
och lag läpp
li velen g har ketter har till gangett med dett spränka ett
gindessha shepp ved namnett Emanuel så kallas den led detspen
stapelig get

Från maffrans is tyckelig en fylade Den seortland
magg uti fard; med en gud som som Gach för lärer, de alla för
någon en fard

Men stas andra dagen ⁸⁸ var äfter då var all vår gläde
för sig, stormen sig till af all anda, och shepp till sin vana vällst

Rott stelli på kätt enet en klippa med en på för skräpelig yart ett
dett uti tanasse spreha, mången se man susest där sen gray

Men först lå för sökte vi att pumpa, på fort som vi någon sen han
vi stalla maffser mada drunkna ikas vitt på ychelet ses

En del spring för villande i haffet och länkte till att sena uti lars
en del blef i shepp tillugrafene, som var upp fylt med vatten sprall

Men nu haffar man ut stalt all den fara, Nu är man för nöjdederiga
for Hårren som ju vill bevara, till seer att men äta flus en

Nu vill jag fullanda min veta och en lät beklaga mig mer, men på
vill jag värren lyse preseja, som haffar fast ländatt mitt red

Lafene

En mykelt iater se mans risa

De 8

Upp jag ändast på dig lärer, när jag ändast på allsther dig
Ja haffar du då dett hjerta sänker at en an och glömmar mig

22

Men då jag upp på bötjan vandrar, Många iater sheest far
se settor du för nege hos andra, ja haffar klan mang gisfar

23

Ja du far du som alla andra sassa helanatten ut, Men jag på
dett far dröi samt iare nu och för lida natten stut

24

Men ist nu gilla att var den brade se man stela far

Jag och mitt maffera och om sitt luf han var
 Men jagstän många kulna nätter göra mig ja stor ore. Men jag allt dett
 äfsta sätter. Blott du är mig hult och lre
 Men att hvad nöj jag för njuta. Nu jag en gång träffar dig, och ifrån
 dig en sluta, ja och med hjerta döja deg
 ja lufda lyhult till lilla korg mitt. Glem ej den dig har ja här ~~från~~ en sult papp
 till för synen. Som dig sigdar vart dett bär
 Lyhan svart på cleren glänsan svart i en glänsi klaka star at denfkan
 lina na vänter. Svart för bregna se man se
 Et när jag ändast rafter slutat. Tre till och val är varige slut
 jag då mig at. Råjön lufar repas repa man skallat

Stafas i fann

Gvafsten för lat att sig drifliga är
 Nej komer vält fethet på lottett lafear
 blatt och wana sig gar dett ser are snar är
 dett är apig limgar löst. ut af för fader var
 Wärsfkan är fört till att fadenra
 En sup at. hvad man är vält vänligt för fann
 ut. vorden för som är en se hudebig man
 har sig håll san till slut. ejnan guden
 gar ut skall sig bota den shadan sig iert
 har i gut
 Es komer i heg sig är löstliga man
 och fufkan är tommer som bär fyllas in
 Här dörnan med lven till var störka
 In ferd giff med nöj vad mig se i fann
 de blaf er ut belant

En fatt as of fiska som är of nöd
 vält dett set vältan alla det är vänligt
 fatt när dett sejs till att ja vore storn
 håller sina ja lör Gafarna hafiska som kamm
 skaffa fler till garf
 för lat att sig är något drifliga man
 de bedja en fänker men vänder emi gar
 ty är lven är stor håll till godo far som
 mor som och fiska vid nöj samman g
 limgar bord

fröig att meta en stur som är gläns som mig
 är en föfligt seker rad god bed of dett
 ner som hvad god set som sig of dett far
 vält se

Stor Hjerta kallar Saga om den tapre Skräddaren
 som ett högt Dödade sig och en tog namnet
 Stor Hjerta samt blev slutligen genom etroliga
 lyfte bragder en mäktig konung

En icke stadt bodde en skräddare som icke klädde
 sig alla dagar i ena staden. Men han gjorde sig dessa
 kläder med nöje ty han var en sag fullt hant värd
 vara icke för vinga och lät icke en man i staden
 blott en sändel fattiga äroer samt gades och moder
 lösa flickor brida och så kunde ha en något af
 ge da sig med ja han sa att man sag alla den
 skräddare och denna gade lade med vaser och skäl
 gäst där före att lastar och gämnar i de hade de

72
 sandt i ärlighet. Så tänkte han och bröte att som Sten
 anna eladligen i en fuset satta med att stika så han
 ja lita icke blifva faldat, emedan han utom denna konst
 att stika ja äro en an sag ganska lätt kunatt lära sig
 att hugga isynner hit som jaren icke kunde betrakta
 som ett draggadt scärd. Han för sin pärson handisef
 liger blifva general, eller ma hända ännu mer, men blif
 hann och så Skerjval, och för den det honom icke att ha lita
 med och läser hit som mangen general.

Under så den drifliga tanke satt en gång en tapre skräddare
 med vater i ärk som gärdens och fram för honom lig
 en stor spörger med äro betraktande hann icke
 färgna sina egen för en han för lade den.

Men na komme näs risa flugor och sätte sig på spörger
 han jagade icke bort dem med en klädeslapp men han var
 allt för myckelt mänsklig att genast lita striden ga ut på
 lät och död. Där delat icke icke. Shom han ser sig
 och drifva för i näst hit att för långt stälde han med
 och dödade sig flugor.

73
 Nu för användes han för sig själv och sade för Sten
 för en stor man jag är, ty han begre icke han ha
 kunatt att göra en så stor spellebragd och han skalle sig
 icke icke något sådant om icke det för sin egen men
 nu märkte han tydligt att hann måtte vara stekt till någ
 bättre anskräddare. Så kastade han sin sig icke icke och
 för en gäst skräddare samt bant en gärdel som hving sig
 här på med flera och slutar stiel att risa ja flugor med
 ett högt. Han hade nämligen icke en silt detta med gärdel
 och utom hade han för en lätet göra sig ett blangt harnest
 men att skaffa sig ett scärd hade han icke glömt. Men

eller annas jag har ett sadant jar ene digt. Lyhan ment väl
att harnskett flydde honom till vaktigt
Sa att påstade, sagade han sig utvärden att söka sin lyha i vär-
den och kallade sig sig stor hjerta
När begaf sig ut till en måttlig hönjng rike och hem till hans
stall där han lade sig på lång garder och in som nade
När det betänning som ginge fram och till laka på-
borg, garden och sage det blånande harnskett lätte
djuren på horden på hans gördel och gaf sig till Rånungen
till hanna, sagande det denne man i sverligen vore en
taper krigare som en gång kunde göra Rånungen stor
nyta då ett krig ut bröt
Rånungen lät kalla honom till sig och frågade honom om
han ville laga karnst hos honom, jo sade han därför
är jag bitt honom men jag måste hafva ett svärd
emedan jag af brytt mitt på resan under striden med
en felle. Rånungen lät honom bli svärd blef hider
leg felle samt blef af alla högt aktad. Man bemött honom
satt därför att man var fruktan för hans stora taprerhet
Så snart han märkte detta blef han hög medig och brattfande
samt sökte grät med sina kamrater och väl sagade ingen
måta sig med honom som i ett hög dödade sig. Lyhan stode
på gästha snöpligt komma att af spisa den som en sam-
sagade måla sig med honom
Alla sege må gästha sitt på honom. Komme af vrens med
varandra gungell Rånungen och begärte se honom
om Storhjerta kommer att stå kvar i karnst
Då till Rånungen och hans råd ingen utiag. Ly af skedde
man stor hjerta sakade han lät för flera lade land
och falk samt göra sig själv till Rånungen och gaf

man åter krigs falkett äffed på. vore det ännu falkett
Ly då kunde stor hjerta göra allt hvad han ville
Då sade Rånungen till krigs falkett löfva ännu tillt jag vill
ut tänka mig något medel att på gott maner af läppa-
den stor hjerta. ~~Ly af skedde~~
När nu Rånungen hade belängt sig lät han kalla stor hjerta
och sade honom, att han rätt väl viste spår för en stor
och taper harnst han vore; där före skule han nu och på
hjellra sin Rånung mot vännestiltvar där uti skogen
villade och vettad, hvilka till fogade hans falk mycken skule
genom mörkande och röfjande. Han skule och så i veta
100 ryttare till beträde och när han väl ut vettat detta
vark skule han på hans datter till ähta och hally en
Rånunga rikett som ut styr mig Rånungen mente att
detta all deles ike skule lada göra sig samt att han
på detta sätt skule lät blefva ~~Ly af skedde~~ gitt denn
farliga haren
Då svarade storhjerta det som vore värdigt att göra
Rånungen och rökett denna stora harnst, men att han
att alldeles ike behöfde de 100 Rytare till beträde
När för fogade sig till skogen och lät Ryttrigett stana
vid skogs brytt gesh sedan till in, lyfnade och
lätade. Snart fan han falkarne sagande under ett
brad samt svarhade. Så snart att grenarne uppyg
braden spiglate
Då skraddade var i falk att plaka sina fiken fulla med
stenar kllatrade sig upp i bradet harn under falkarne
svarhade, och slungade sedan en harnlig sten till i van
nan på den ena jätten så att han vaktade den andra
harn förre hann slagett honom utan sefjell gästha
ly. När de nu åter in sammatt, kastade storhjerta
änne en sten den andra jätten. Då frågade den

75
Så kallt bröder spiar sig han slagett höven Rinnsvärd
på samma sätt att han såg ett ganskt gott och icke ofredatthöven
När de nu lagge igen in sammade kastade han så hastigt span
kunde han i ansigtet på gäddarne så sprunget
nu lada på en gång upp samt började så hastigt att
spricka och bråta, att Ryttarne vid högstryket blef
håll för snähta och tänkte nu var det ett stort samman
lelett glade att så stora ett eget skinn Emellertid
rykte gäddarna upp bräd med rötter na och slog på taget
där med, att de snart lada olignade och gifte upp anden
När nu Skräddaren såg det vara komett så långt steg han ned
en bräddt slak med ett spård de sedan döda gäddarne
här och där några far samt gick sedan till Ryttarne
sägande dem att de nu kunde hämta gäddarne ty han
hade dödat dem och lagt dem under ett bräd

Ryttarne bodde alldeles icke att det vore något litet men de
de varheligen fanns gäddarna döda och sträkte på marken
mätte de andakteligen tro hvad de handgräpligt såg
Man hann före ställa sig i vilken ängt Känningen hämn
de Skräddaren ut kräde sin belöning Brännsä
och afse delen Själ kunde hann gå menn an nu
ett och annat att utvärta för ännu löstett kunde nyg
syllas

Nu såg de vad det är; sade Skräddaren med tröskigton
jag vill ut föra dett

Känningen förskraktes än mer vid denna driflighet
och tänkte vid sig sig själv, här har jag räddat ut
för ett lid under ett sått fattade han med och sade
När landett gör En en höring stor förödlse på län
manishor ochdjur för han ständ fort fara Sallir
har rätt intett reke att arfva, Och där före att
finna detta för farliga odjur

76
77
Nå jag vill då fanga ditt förade Skräddaren gif mig blott
några starka tag Nuför han hvad han begärde till Rytt
gett i följa sig längre an som till slogs brynt och gik
fett ensam in i skogen, där En höringen nyg till sig
Den sällde en höringen kom nu rusande i motskräddaren men
denna och i undan för än han var till nära, då han spr
ang bak om En och en höringen vände sig för dett
länga försett värt i genom chensstom och rusted han
där vakert För att begagnat lagen och öha dett under
bara; slog span en rann snara kring en hö nejigen
halls och satt bant den andra ändan af lagett i ett
annatt bräd så Strängt att när En höringen börjad
för söka att draga upp bräddet svar vid han var fastt
med rötterna, så strögte han sig När ja högg och slak
är lapre Skräddare rätt härt på den döda En höringen
När Känningen blef under rättad om denna nya seger
bad han sin till kommande mäg att öfven besija
tan dett från ett överhögt stort och grymt vild
som och så härjade gryfsligen
Ja ma sja sade Skräddaren men gif mig mig sedan hvad
vad emi låfvatt anas blir dett g jätt

Han gick till skogen, länade som dett var han vana
de 100 jagare Känningen skakade med honom
ulan för hög brynt och gik en sam När han fik
se sällt spinnett vade hann dett flydde och dett för
födde Andelligen kom han till ett tillt kapatt hvar
dör stod öppen han sprang in och spinnett åter; men
han lattare och sigare kappade ut genom ett fänster
samt slängde dören under dett spinnett an nu ledade hon
chapellet Nu var vildspinnett in slängt och dett bredt stor
är helt fatt brädd

Som nu Känningen varheligen icke kunde på sinna fl

afven Lyr at var Skaddare; mätte Benjefan lata sig
måta sig med konom; charru han långt hållde sig
en pvens om har i gert något stort som i sig stöd mer
än rida och gaga När om bekymrade han sig icke var
Skaddare och då han blef Känning Sör hjerta; kyste
alla Känningar Skjäre och förklar som som hans
närmare eller lagsnade granar i stori vordad för
hemom och lammade lammade konom och hans land ifred
och so så länge hann lifde

Eng 5²⁷ En Lio Mams Wisa

Åh du min vän och söna släpka jag dig af hjer
tatt håller här; Den Offhas skat den vill jag
dricka, om du mig i ditt hjerta bar
Se på ett haf som hastigt susar; När söter jag mitt
lidz för drif; Si bland de bellor som hant bruser, där
slagar jag mitt unga lif
När sin den bläs och vänglen springar; om bord, om bord
Jag måste fort, men dumt min Lika hjertatt
känningar, När jag dig lämna på den ort
Då ser du mig i tagen klesva och ankaret ditt vindas upp
jag ber du vill mig trogen blifva; Nu hisas seg
len upp i tapp
Nee ser du mig på dukett springa, Den ser du mig här seke
mer; jag tron vill dena tarar sina, om du mig
faller något här
Men när som jag i ut rikas ländar; Tufft dig du ej me
nagen an; om du ej hjertatt från mig vänder, låt
jag vill den bryna man

78
Jag ger du mig ditt goda hjerta, Som du har fått ut af din
Då lider jag als ing en smärta; ty jag är viss
att du mig tror

Jag hjertatt mitt; gif mig ditt åter Lätt är ett godt och
härligt lar; och om du mig ditt offerbiter För nöje och
glas far jag här i span

Den som sin föda gör Lio vill söka, må ej sitt hjerta
geva bort; Men lovald må en Lio man röka som
månger ledsam flams gör kost

När där för Gjömans Gossar hära Som gå i idart väta
hätt Lat intett Nörjes flisor präta Ett hjerta
komma upp på fall

Jag har ditt fullt och fast beslutett att all drig allska
flisor min Ty de har alla mot mig brutett och jag
den me på baten ger

Så en som men är storsta Noje; För du som en sam
vissas må; All tung man gör med meentert nöje
När man upp på fri fot kan stå

J. Johan Johan som framkafine

Öfver skans som är gift med

Margareta Lofvika i Hattis Dödan

Skript af en Chanc Flain

Johan Petter J. Johansson
 Amanda Johanna Persson
 Johan Jon Petter Jansson
 Anna
 Auguste Lindeberg
 Bertha Jansson
 Anna & Jansson
 Bertha Jansson
 Anna & Jansson
 Cisterkars Sörgård
 Augusta & Alexandra Mattsson
 Rosa Rosa
 Alina
 Alina

60
 Migst. alltså och alltid saknas en
 Vår i dag kommer jag i dag min lilla Rör för
 har jag ej mindre än att min ensig het skriva några
 rader för att låta dig få veta och känna mitt för
 fullande O! att en här lik efter minnet dig; en tagett
 mitt hjerta till dig och jag har ända tänkt och och
 jag ser har så enen blifvett och min är så tänkt i
 från mig. Men när skall denna stunden en bryta
 alla sig hander och kärlek för en samman och andra jag
 enstär alla dagar att jag och vere dig den käraste och
 att sig måtte snart få veta varandra med har det O! som
 me i det den kärlek vara lika brändt till dig fast jag
 och jag långt när kan vara så som och riktigt som du
 lilla min jag alltså dig efter att jag på för dig
 men Min alltså N: N: N: När kan bara i sin mig
 Så gör jag med tänkan alla dagar till på veta dig med
 kärlek och kärlek och om du i det med jag och kärlek
 jag skrifver dessa rader; så bedröfadt och ditt mig
 hjerta; O! Mina kärar måtte drängas egen på mig
 efter vapp för dig här till till dig dyrbara min jag
 beder och nej ligger min lilla; till och andra beder
 dig och gör mig inte en sådan sorg som göra mig ely
 till. Men jag och det att många ha en gott emot sina
 änner Men jag och det att alla att alla en
 sådan så från din sida vara min för dröliga och mig
 ochliga en. Men ändå med den anger alla för dröliga
 så beder jag dig en en en gång men till alltså en
 N: N: N: som mig drögen jag och vara dig så drögen att
 jag skall alltså dig i drögen en en en en en en en en
 ut den minsta för syns en en en en en en en en en en
 mig så blanda sin kärlek till minnet och dröga i
 för dröliga kärlek
 Men från min sida jag och min

151

Johannes Edward Mattson

1851

Anna Augusta Lindström

1851

Den tiden som jag

1851

Johannes Edward Mattson

1851

1851

1851

1851 Den tiden som jag
slutar dig ena men ungdomens för lögliga vän

Vi sutta bland lindarna kvar för och jag up
på flodernas dånar och hörd uppå deras skän

För oss bläste vinden på tornet då hjälde
fast lag från tornet, de lundliga klodernas klod

Och Solen skönt ned bakom näset och ruten
blef ren och i gräset blev dag dräppan flyktig och moln

Och skönt där af blommorna dröjas Lekt ynglingar
sitt för floderna och floderna sitt ungdomens lät

Vi gaf jag mitt hjerta till baka då för jag att
hans maha och floderna bekräfta var en

Den tiden som jag har varit sluten i ungdom
lag den för sluten så lyhlig för mig som för dig

1851 Vi spart till den floderna efterka den lär som
gräset och följ genom skogen med mig

1851 1851 1851

1851 1851 1851

1851 1851 1851

1851 1851 1851

1851 1851 1851

1851 1851 1851

och somliga jungfru Lisa i gäst till sin fröken hem.
en månad lag där efter lag hon i siasta mull

out of

Na varfven voro gångna om kring På Honungar
Datter mandett fjella Bergarne gingo för flotts-
ring hans ärdaste Datter ut källa

- 110 Man båd för hanne båd Sjöfver och guld Men vill
 dett för na ut gifva Bergarne sad i vilgä rön
 barn och fast garna lefva
 111 Konung hallen dett I hafven jagt och gören och
 intett till mene Eller vi ga i Slättett en brytom
 med båd flakar och stenar
 112 Gack dig på ut hult Datter sa god har Du mått
 till Draken ganga jag hade dig agtatt en Koenings
 In och iske den draken till handa
 113 Yung frun i veta kläder seg på klar Allt i dett
 bästa hem hafven Si tager hon nu seg sitt Lilla
 leke Lamb och Sa af slättett ut ganger
 114 Yung frun hon gangger sig af Slättett nu
 ynkeligt var hanner lärer Fäder och moder kysse
 hänge då Sa better ligt mände de grata
 115 Yung frun hon gangger på gatan fram Men vider
 sina händer sa svara och varit Dett barn
 i staden var de föllde för hanne tarar
 116 Re földe hanne på marken ut Guds hjälpe kom hanne
 till fremma Men fleg seguppa en lit en hög hon
 monti Draken skull komma
 117 Som hon fleg seg upp på den lilla hög Den stund
 var iske för länge Där kom Sant göran redandes
 Hans häst för allom mänd springa
 118 Reddar sant göran kom redandes hans häst för
 allom vält springer Banerett var hvitt harsitt var
 rött Dett förde han uti händer
 119 Hvitt var hans baner, hans hers hvar rött Dett

- förde han segt uti händer Hans harnest glumade att
 som en del min yungfrun som om i händer
 120 Standen i han min Yungfru skon Hvi serin I Dett på
 svara Nidar väl Eder till medo lagt I sägen till
 upp pien lara
 121 Detta är mig till medo lagt mig enom Drake att
 gifva I reden bort fragra unger Övan om eder lyffer
 längre att lefva
 122 Jag hafver Gud ett löfte bort och eder yungfru solika
 i dag vill jag eder hjälpa ur nöd och eder i nga lunda
 lunda solika
 123 Nej reden bort fragra unger Övan I gören eder
 intett till mene Dett må vara nog att jag skall
 dö jag döi långt hellere alena
 124 Skule jag nu rida bort Dett kunde jag alldrig
 bekänna Vist skall jag Eder frälsta i dag om i
 i villen Christe Iro bekänna
 125 Gär na vill jag taga Christe Iro och Gud alena
 åkalla Nunnan i mig frälsta i dag Vidd Christe
 Iro vill jag mig hålla
 126 Hvarom Nanna gesver jag eder yungfru Christe
 Jesum Iroget bekennen och Sa kom Draken up
 ur den sö Svart Göran emot honom rändler
 127 Draken han blaffte både eld och rök Han åktade
 reddaren frälsta Reddar sant Göran log där at han
 längte mig skall du i yrtja
 128 Han slak honom frött i munnen in Hans glasper
 föll allt i stycken Men ingen fågel flyger så snällt
 Som han sitt svärd ut rylte

- 122 Ingen jag el. flyger så snällt som han sett Särbrut sig
 Allt han mänd honom benita med Guds namn att han
 sin mun i gen lyhti
- 1230 Ingen nu fram min jungfru här Läggen om hans
 fäls edart kallt Va att eder Tider och moder må
 se att hunn Gud har eder frälsatt
- 131 Re ledde den Kraken fram till den stad Konungen
 på moeren mände ropen och allt dett folk som i stan
 en var började till samman löpa
- 132 Re ledde den Kraken allt till den stad Sant Grön
 och den jungfrun klara Både Konungen taga vid
 Christe tro Eller staden mot lagg för svara
- 133 Gärna jag säger vid Christe tro och Christnas sken
 allt mitt rike Gärna jag geffer er min Datter
 som Kunde hon vara ert like

Lafini
 Johan Johan Den 11 1546
 Johan 2. Sten. Nya Nygöde

- 141 Med jerseton jag sprunga vill om ett för farligt
 under Dufem datt her märk noga till och men datt
 alla stannader i Abaty i Rome stranc i Romeren
 de kenne Land skall faken vara hender
- 142 En falka kunde bodde där och hade barnen många
 som gjorde honom stort besvär om bröf han näst
 gånge Men allsta vattren af sin far Sant slakt och
 syshen affte lar och för sig bort att liana
- 143 Den samma Gände iske sig sin hon sig sjelf seck rada
 men rusade e för segt lig i krops och sjala rada ty

allt sin Lön hon kunde på till förakt och stat menshadeliga
 och till sig för dig lesna

- 144 Hus vnder sade jag här Lat sulant hög medfalla betänk
 af frad för folk du är frad han man dig väl halha Her
 något öfrigt af din lön La giff din far Lätt är min lön
 han ligger ja för feda
- 145 Men svarade jag är ung och sjen mig granna kläder selen
 lilla Lön om jag med far min delar som andra kläder
 mått jag ja aj lar jag något där i från men sjer
 Lätt för tjener
- 146 En tid där äfter hände sig att gamla Tidren deilde men
 modren som sig ynkelig på häpp och kräga stelde bad
 vattren som var län ligrek till grafven hjälpa faderslöshet
 som Gud datt sjelf befalle
- 147 Men hade då på fiorden ar sig mykelt gott för en frall
 fullt hon me hög med syres svar Guds gäver ej för värf
 Men svarade jag Lätt går mig ej an begrafven när vill
 och här men jag vill mynt i skingrar
- 148 Jag Skall på nästa marknas dag mig gramma kläder hira
 ej sefres då för mig att jag där till om Län skall löpa
 ty jag gör kläd som här man för Her falk frad graf
 man Gullten ger ej någon där om fader
- 149 Här hon sin fru sig hade sett sig hon mera Christligt
 tänkte marm herteg hit i henne lag hon gynnigt Dägar
 skänkte hvar med den usla grönan då hug svarte gerna
 nästa genast gå hon deda att begrafva

210 Till fadder Pigan ljuden blif hon där för sig väl pyssa
gaf Gud och dygden skick bres och heg med andon lyde
hännes fra gaf henne kenne bro att ge sin mer som led
fler med her ligger ja sin feda

211 När hon ett stycke hade gått och harningsen bröden tvätt kom
hon när vägen ören var märk hvad för medel hon då tar
att granna skorna väta, Sa lade hon de bröden så att hon
på dem skulle tor skod ga men hämden resan stalle

212 När hon ett stycke hade gått och harningsen bröden tvätt
en frus barm har lig het för snöt på medren kastat
föret kom hon där vägen ören var märk hvad för
medel hon då tar att granna skorna spara

213 När fans i Men När fans i span på ditt hon har
klyppa kring ga blif vägen allt för Lång i vill hon
småsig blifva Sa lade hon de bröden så att hon på dem
skul tor skod ga men hämden resan stalle

214 Leps fötter fastnad genast grar när hon på bröden tväder
på tenen hon för gäfers drar hon bannan och hon häder
att som en sten och iord fast ston övrig är Da hännens ben
i mar hon sig och faste

215 När hon sig så leds skafvad för begynner hon att grata af
jord och himmel hjälps hon ber med bliska kinder väta att
delt till kyrkan mända ge sa Grusligt syns undra på
och Prästen till för kunnas

216 Med stulad Måsa prästen gar att detta under skada
han för När syndar span hon står och vet sig intill rana
om hjälp hon ligger varje man de ljuda till men i ng
han kips fet från marken röra

217 Men prästen vädde henne till att alliar lättring göra laka
Synderly nu vill om arme Syndare höra, Men rejde då
zag isla lara har hugg self snart i synsvars garen för häften
meg nu lönas

218 Guds ord jag allred allskat far präd Prästen sagt för
aktat bedrofsat lade mer och far värs lusten after Kristet
Guds gäfers mi s bruk har min lusten mätas jag af
gval och pult och Sadant att mi välla

219 Omänsther som på meg se Lat detta eder lära att man
ber Gud i kyrkan ge För allvar skall man ära fly högmed
som en Res till allt Som är emot hvad om lefalt bli af
min ofärd vif

220 Knappt kunde hon till detta ord med bruten roff fram
föra för är den alligt fasta för begynte sig att röra,
sa knäpte hon för händer högt och sank så meder i den gro
att jorden hänn lechle

221 Omänsther som på meg se Lat detta eder lära tyfyr en
var man för i hanne för hon är en farlig prara Lat
Pigans ofärd rarna er från fyre och stollthet mer och
mer om ni vill honten arfra amen

adef B den J. A. K. K.

allt är redo kommer till bröllop
 Allt är nu redo vi dyrt äro löste i öhe med
 präningar själfver och guld mig med ditt blodet som
 var Jesus ut öfte da hann betaltte för bruden der
 skuld allt är nu redo, till bröllop hann bruden
 hallta och hympingar stora och små omnda gode
 till alla ditt juder kommer blott kommer i allt
 skolen ja

Kongens. Herare hjerte lojger roja på vägar
 och gardar och fältt kommer blott kommer horn alla
 till hyja Jesus vår Konung allt väl har beställt
 ären i nakna hann sjelf ger er kläder ären i erena
 han sjelf eder kvar ären i värdega Jesus sig gläder
 blott hann med andefångna erfar

Allt är dett redo och ymnigt är beredett rätter fram
 bäras på himmel ska fast Lammet är slagtat bruden
 i ordet ären i hungrega nog fins har mat Lammet är
 slagtat depp dyra för sörjungen skänkes at alla som
 komma och ha Nad och för latelse leif och förskoning
 evig rätt färdig het glädje och ro

Ovid du sadana rätter för saba offra den eviga
 snallfugig och fred blot för ditt Kört eller gods eller
 maka frara brud gummen jag hafver ej lid
 hann skall svara dig på ligt till baka du för

du som ej kände besöket sens tid alldrig menn natt
vard du narsen skall fatna smaka alldrig fa del
af min ewiga frid

Salige de som hungra och törsta salige de som blif
komma och ta synderna alla de mista och törsta äro af planade
hulle lura kom da du armne komm genast på stunden kom
på oräddig och syndig du är du hanni dock alldrig blif bättre
i grunden förr än du kommet till Frälsaren här

All ting är redo ma detta be tankas bindningen är
ju ej slämt eller här grundat allt hanni på stunden och
shankas. är löse pånjungen själfva Geedson denna dukat
är af ewig hot slagen till löse pånjung för ornat af Gud
där till på gångata präglad af egen all ting är redo
du frälsarens brud

Seden Lammet för och bliffitt slagat avitar och
Gud des rätt färdig hit blatt se den som denna i otro
för avitar och i sin egen rätt får deg hit gar. Konungen själf
i bland gäster na träder monstrar sitt folk och ut kastar en
man mannen som iske fans ha bröllops kläder lort i ditt
yttersta mörkret för piann

Mildaste Jesu för skona och läro och rädda allt
egot för skada och tråk. hveta rättfärdighets skraden beskar
och da är den bredden utan skynka och släck helig och salig
hon da skall in föras in i ditt eget konungsliga haf där skall
din ära i ewig hett föras stralande skapar för karmadett hit

En visa En ⁹⁵ ~~Wisa~~ Wisa
Vid straff

af af Sufliga näien när som jag tanker
så snart som min föda lönad har varit
er unga flickor Säg till alla

adelt julez janson

När som jag är en gud

I alla ställen som är mit namn om till boken

Frans Jone Bergman af

A H ⁹⁶ mott

b mott

offertinalen

Ditt blason luftig vundneft

A P

A P

Nord / Nord till öst / Nord nord väst / Nord väst till
 / Nord väst / Nord väst till öst / Öst nord väst till
 öst till nord / Öst an / Öst till öst / Öst till väst
 / Sydöst till öst / Sydöst / Sydöst till syd
 / Syd till väst / Syd till öst / Sydens an
 / Syd till väst / Syd till väst / Syd väst
 till syd / Syd väst / Syd väst till väst
 / Syd väst / Syd väst till väst / Syd väst till
 väst till nord / väst nord väst / Nord väst till
 / Nord väst / Nord väst till nord nord väst
 Nord till väst

Adolph Johan Som *hann ing*
 Adolph Johan Som *hann ing*

För min fästas han var en skapare han
 som var besatt den arfvelsöndade man man
 han gick förda och vett för han
 han var och han för ofta han vis mäst
 na dem bosc
 jag var da iakt och lett maten upp
 skutan till fisk på toren till som
 och si skutan jag se daktet i en
 häst var skott för en rektor och rektor

Nord nord väst
 Nord väst

Gustafson

Nord

Gustafson

Gustafson

Nord nord till öst nord nordöst Nordöst i nord nordöst.
 Nord öst i öst öst nordöst öst i nord öst i an
 Öst i Öst öst öst öst öst i öst öst
 Öst i Öst Öst öst öst Öst i öst öst
 Öst i väst Öst öst väst Öst väst i Öst Öst väst
 Öst väst i väst väst Öst väst väst i Öst Västen an
 Väst i nord väst nord väst nord väst i väst nord väst
 Nord väst i nord nord nord väst nord i väst Norden an
 Nord till öst nord nordöst
 Nordöst till nord nordöst.

En förtärlig

Register ¹⁰⁰ Hög Bok

En förtärlig jag tillfar i all men 37
 Hög förtärlig tid när trä på marken låra fört 18
 Hög Högmet när jag tänker på vad som 26
 Hög Dumen var och älla nos jag deg 37
 Hög Hög boga nöje när som jag tänker på her 30
 Hög se på Hög mans gapar hur raspa som de är 32
 Hög elumen vänt och Högna fläta 37
 H

Der jag på de höga fört mellan lindarnas
 H

Hett för ett länd där aldrig beskar spröjer 1
 Högna Hög fläta planterade hal vetatle ja myskett 18
 Högna Hög fläta i och de lund att pläta blader 3
 Hög betde en härn vid hantlarna tro Hög hade en 37
 Hett bläfer nord Hett förtärlig på Högna Högna
 Hett var en lördags after jag skule Högna Högna
 Hett ingte up en Högna Högna Högna Högna
 Hett Högna Högna Högna Högna Högna
 Hett var Högna Högna Högna Högna Högna

En liden kärlek Högna jag Högna Högna Högna
 En var som vill Högna Högna Högna Högna
 Ett Högna Högna Högna Högna Högna Högna
 En Högna Högna Högna Högna Högna Högna
 En Högna Högna Högna Högna Högna Högna
 En som Högna Högna Högna Högna Högna Högna
 En Högna Högna Högna Högna Högna Högna
 H
 H

För kysande flickor jag saknar ditt nöje 22

Går var flerk och skynda dig till din äls 41
Gott afton min sötta jag fönnar bekag 31

När han jag vara nöje der huru kan jag 13

När nu min sun sprad munde ditt belöda 14

När lärer han lärte nya kånungens gäre 6

När ja du gode sörste man sprad dunder höre 33

H.

H.

H.

Lyft fel må jag klaga Den borgen som 4

Ensam går ut var drar och tänker up 7

Enn stätt i hamnen och dydde guld 12

Enn jag efter lura ditt lyfte som 16

Enn uti Lunden att höra jagla sang 22

Enn i Lunden och i handaby När man 30

Enn mig ut till att seha mig en vän 46

Enn en vän som bor på iorden som jag

Enn i Lunden stor marna borgen 10

Enn i Lunden gäster som äger ett 13

Enn i Lunden de pilager väl säga och 15

Enn i Lunden är både en duka 32

Enn i Lunden är 60

Enn i Lunden är 24

Enn i Lunden är 38

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

Enn i Lunden är 33

303
Hilff gütter Johan

R

1853

Hilff Johan

offter Johan morgue

anhn

S

L

Chancen af min ungdoms dage

med dag skilte tak for alle
og den nye Cargomilde

